காலமில்லாக் காலம்

நபீல்

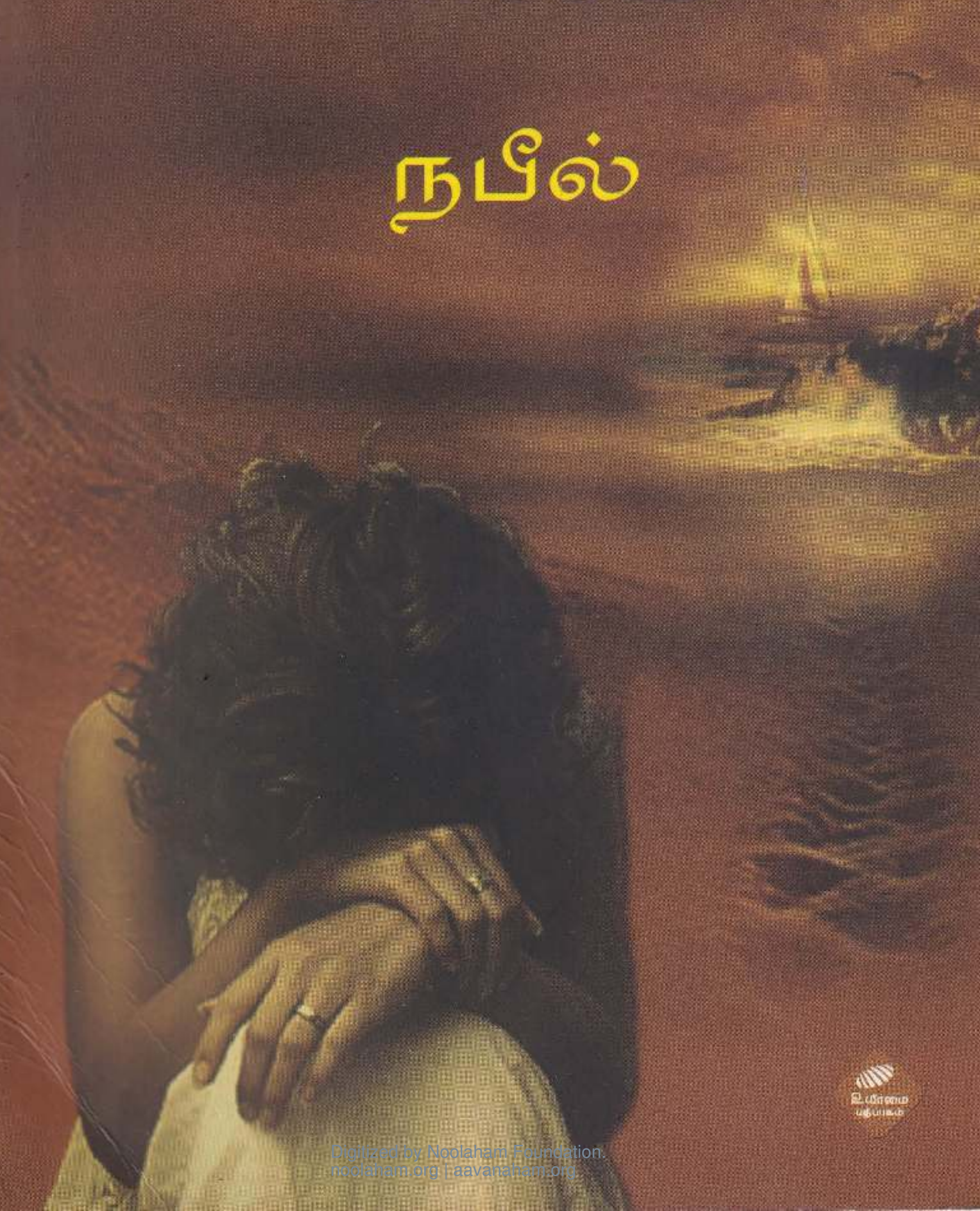

உயிர்மை பதிப்பகம்

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

காலமில்லாக் காலம்

நபீல்

உயிர்மை
பதிப்பகம்

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

விலை ரூ. 60

உயிர்மை பதிப்பக வெளியீடு : 296

காலமில்லாக் காலம் ⁄⁄ கவிதைகள் ⁄⁄ ஆசிரியர்: நபீல் ⁄⁄ © நபீல் ⁄⁄ முதல் பதிப்பு: டிசம்பர் 2009 ⁄⁄ வெளியீடு: உயிர்மை பதிப்பகம், 11/29 சுப்பிரமணியம் தெரு, அபிராமபுரம், சென்னை -600 018 தொலைபேசி: 91-44 - 24993448, மின்னஞ்சல்: uyirmmai@ gmail.com, இணையதளம்: www.uyirmmai.com ⁄⁄ அட்டை வடிவமைப்பு: ஆ. கதிர் ⁄⁄ அச்சாக்கம்: மணி ஆஃப்செட், சென்னை 600 005

Kaalamillak kaalam ⁄⁄ Poems ⁄⁄ Author : Nafeel ⁄⁄ © Nafeel ⁄⁄ Language: Tamil ⁄⁄ First Edition : Dec.2009 ⁄⁄ Demy 1x8 ⁄⁄ Paper : 18.6 kg maplitho ⁄⁄ Pages: 104 ⁄⁄ Published by : Uyirmmai Pathippagam, 11/29 Subramaniam Street, Abiramapuram, Chennai - 600 018, India. Tele/ Fax : 91-44 -24993448, e-mail : uyirmmai@gmail.com, Website: www.uyirmmai.com ⁄⁄ Cover Designed by A. Kathir ⁄⁄ Printed at Mani Offset, Chennai 600 005 ⁄⁄ Price : Rs. 60

ISBN : 978-93-80072-85-2

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

நபீல்

றிஸ்வியூ முஹம்மத் நபீல் என்கிற நபீல் இலங்கைத் தென்கிழக்கின் கல்முனையில் 1967இல் பிறந்தார். கொழும்புப் பல்கலைக்கழகத்தில் இதழியல் கற்கை நெறியில் டிப்ளோமா பட்டம் பெற்றார். கொழும்பு துறைமுகத்தில் பணிபுரிந்து வரும் இவர் சுதந்திர இலக்கிய விழா, விபவி படைப்பிலக்கியம், உலக இஸ்லாமிய தமிழ் இலக்கிய மாநாடு என்பனவற்றில் விருதுகளும் பாராட்டுகளும் பெற்றுள்ளார். இலங்கை ஒலிபரப்புக் கூட்டுத்தாபனத்தில் பகுதிநேர அறிவிப்பாள ராகவும் பணியாற்றி வரும் நபீல் மனைவி, மூன்று குழந்தைகளுடன் வசித்து வருகிறார்.

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

நன்றி

சரிநிகர் – மூன்றாவது மனிதன் – ஓசை – சுவடுகள் – எங்கள் தேசம் – மீள்பார்வை – தினகரன் – வீரகேசரி – உயிர்எழுத்து – நியதி – இருப்பு – முஸ்லிம்தேசம் – மல்லிகை.

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

உம்மா

வாப்பா

என்னை விட்டுப்போன

அன்புச் சாச்சா எஸ். ஆதம்பாவா அதிபர்

அவர்களுக்கும்

என் ஜனுவுக்கும்.

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

மெது மெதுவாகத்தான் தொடங்கியது அது

நான் இலக்கியத்திற்கு வரவில்லை.
அதுதான் என்னிடம் வந்தது.
எனக்குப் பதின்நான்கு வயதாக இருக்கும் போது
அது நிகழ்ந்தது.

என் மச்சான் றகுமத்துல்லாஹ் என்பவர் நிறைய
புத்தகங்கள் சேகரித்து வாசிக்கும் பழக்கம் கொண்டவர்.
அவரது அலமாரியைப் பார்த்தால்
அலங்காரப் பூச்சுகள் இல்லாத காத்திரமான
இலக்கியப் புத்தகங்கள் நிறையவே இருக்கும்.

சிறுவனாக இருந்தபோதே என்னால்
எதைச் சொல்ல முடியும், எப்படிச் சொல்ல முடியும்
என்பதை நான் உணர்ந்து கொள்வதற்கு
அந்தப் புத்தகங்கள் ஆவணங்களாக அமைந்தன.

அதனால் நான் நிறைய வாசித்தேன்.

அது எனக்கு கவிதை எழுதுவதற்கான
ஆர்வத்தைக் கொடுத்தது.

இப்படித்தான் சிறிது சிறிதாக எழுத்து எனக்குள் விளைந்தது.

அப்போதில் இருந்து இப்போதும் நான்
எழுதுவதை நிறுத்தவில்லை.

வாழ்க்கையில் உள்ளார்ந்த ஏதேனும்
அர்த்தங்கள் பிடிபடும்போது
அல்லது அதுசார்ந்த கேள்விகள் எழுப்பப்படும்போது
அவற்றைக் கவிதைகளாக எழுதத்தொடங்கினேன்.

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

காலமில்லாக் காலம் வந்துவிட்டுப் போகின்ற
உறவுகளை விடவும், எப்பொழுதும் என்னிடமே பேசி,
என்னோடு இருளில் சஞ்சரித்து,
என் அடையாளங்களை நட்டு, என்னை வளர்க்கின்ற
உசிப்பிராணிகளான கவிதைகள் நேசத்துக்குரியவை.

வாழ்க்கை என் கன்னத்தில் அறையும் போதெல்லாம்
விழுந்து விடாமல் நிமிர்ந்து நிற்க
எனது கவிதைகள் உதவுகின்றன.

மனச்சாட்சிக்கு விரோதமாக, ஒன்றைப் பற்றி
பிறர் தாழ்வாகக் கூறும் போது
நான் உயர்த்திக் கூற விரும்புகின்றேன்.

எனது இந்தக் கவிதைப் புத்தகம் வெளிவருவதற்கு
மூச்சு முட்ட அழுத்தம் தந்த
என் ஊனிலும் உணர்விலும் கலந்த என் சகோதரர்

ஈழத்து நவீனத் தமிழின் மிகப் பெருங் கவிஞர்
சோலைக்கிளி அவர்களுக்கும்,

நண்பர் மனுஷ்ய புத்திரன் அவர்களுக்கும்,
உயிர்மை பதிப்பகத்தாருக்கும்,

என் மனம் ஏற்புடையதாகும்;

நீரின் குரலில் ஒளி பாடுவது போல.

நபீல்

264 காசீம் வீதி கல்முனை 06
இலங்கை.
குரல் : 071 4914153
E-mail : nafeelum@gmail.com

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

ஆகி

நபீல் எனது சகோதரர். நீண்ட நாளாக கவிதை எழுதி வருபவர். ஒரு கவிதை எழுதுபவனும், இன்னொரு கவிதை எழுதுபவனும் ஆளையாள் சகோதரன், சகோதரன் என்று சொல்லிக்கொண்டு நெடுநாளாக உறவாடி வருவதே ஒரு பெரிய சங்கதி. கவிதை உலகத்தில் அபூர்வமாக நடந்துகொண்டிருப்பது.

கவிதையை ஒருவன் எவ்வளவுதான் காதலித்துத் தன் கைக்குள் போட்டுக்கொள்ளப் பார்த்தாலும், கவிதை தனக்கு இஷ்டமானவனின் மடிக்குள்தான் உட்கார்ந்து பால் குடித்து அவன் முகம் பார்த்துக் கொண்டிருக்கும் என்று நான் கூறும் போதெல்லாம் அது சரிதான், அது சரிதான் என்று தலையாட்டிக்கொண்டிருக்கும் இந்த நபீலின் மடிக்குள்ளும் அது அமர்ந்து கைகாட்டிக்கொண்டிருப்பது இப்போது தான் எனக்கும் படுகிறது.

நபீல் தன் வாயால் எதையும் பெரிதாகக்கூறி தன்னை அலட்டிக் கொண்டு பிறர் தன்னை அருவருப்பாகப் பார்க்கச் செய்யத் தெரியாத வர். தன்னடக்கம் என்ற ஒரு வாழைமரத்தின் குருத்துப் பகுதி அவர். கவிதை என்றால் என்ன என்று இன்றுகூட நபீலிடத்தில் கேட்டால், எனக்கு ஒன்றுமே தெரியாது, என்று என்னைப் போலதான் பதில் செல்லக்கூடியவர். நானும் கவிதை என்றால் என்ன என்று யாரும் என்னிடம் கேட்டால் எனக்கு அதைப்பற்றியெல்லாம் தெரியாது.

வேண்டுமென்றால் மிளகாய் நன்றாக விலைகூடிவிட்டது, என் விருப்பத்துக்குரிய பாடகர் காயல் ஷேக் முகம்மது அவர்கள் வபாத்தாகி விட்டார்கள் என்று — தூங்கவிடாமல், சாப்பிடவிடாமல், மனைவி மக்களோடு நள்ளிரவில்கூட படுக்கவிடாமல் தொல்லைப் படுத்துகின்ற ஓர் உணர்வு என்றுதான் பதில் சொல்லி முடிப்பேன்.

இந்தத் தொகுதியை நோக்கினால்: —

நபீலுடைய வெள்ளை மனம் எங்கோவெல்லாம் சென்று இதிலுள்ள மழைகளைப் பெய்திருக்கிறது. எல்லாக் கவிதைகளிலும் நபீல் நம்மைத் தூக்கிப் போட்டு பிரமிப்பை ஏற்படுத்தாது விட்டாலும், நபீல் கவிதை என்ற பெயரால் நொடிப்போடவில்லை. ஒவ்வொரு கவிதை யிலும் அரைவாசிப் பாகத்திலாவது கவித்துவம் பொங்கித் தெரிகின்ற

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

நபீலுடைய கவிதைகள் குறைந்தது ஒவ்வொரு ‘மிளகு’ மாதிரியாவது ‘ஆகி’ வந்திருக்கிறது. வாசித்து முடித்ததும்; கடித்தால் உறைப்பும் காரமுமாக இருக்கின்ற ‘மிளகு’களைப்போல வாழுகின்றன. இந்த ‘மிளகு’த் தகுதியாவது ஒரு கவிதைக்கு இருந்தாலே போதும். எங்காவது ஓர் உப்புக் கல்லைக் கடனாக வாங்கியாவது ஒருவன் கவிதையை ரசித்து விடலாம். இந்தத் தன்மைகூட இல்லாமல் சவம்போல கடதாசிகளில் கிடப்பனவல்ல கவிதைகள்.

நபீலுக்கு இந்தத் தகுதி எப்படிக் கைகூடியிருக்கிறது என்று பார்த்தால், அது – அவர் அமைதியாக இருந்து இதுநாள்வரை எழுதிக்கொண்டிருப்பதில் இருந்துதான் முளைத்திருக்கிறது. ஆம்; எழுத்து அமைதியிலும் தியானத்திலும் இருந்து தான் ஊற்றெடுப்பது. ஆர்ப்பாட்டத்திலோ, ஓடித்திரிவதிலோ அல்ல. நபீல் எப்படி இந்த அமைதியை உழைத்தெடுக்கிறாரோ எனக்குத் தெரியவில்லை. நான் நினைக்கிறேன்; மலர்களில் படுக்கிறார் என்று.

சோலைக்கிளி

20.06.2009

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

உட்பொதிவு

1.	மொழி மறந்த நான்	15
2.	குருவி	16
3.	பாதை வேலிகள்	17
4.	முகத்தில் முகம் உதறி	18
5.	கூச்சம்	19
6.	ஒரு குடம் கண்ணீர்	20
7.	ஓங்கரிக்கும் கடல்	22
8.	மூத்திரச்சேறு	23
9.	எடைபோடுதலும் அளவெடுத்தலும்	24
10.	மீன் மாலை	26
11.	பனி மூசை	27
12.	பச்சை மனம்	28
13.	கசியும் திசை	29
14,	கடதாசிப் பறவை	30
15.	என் வண்ணாத்தி பற்றி	31
16.	தும்மல்	32
17.	கேள்விப் பழங்கள்	33
18.	தெற்குத் திசை	34
19.	சிறகுகள்	35
20.	தொப்புள்கொடி	36
21.	கணையாழி வாழ்க்கை	37
22.	ஈடு வைத்த கவிதை	38
23.	கடலிறைத்த சொற்கள்	39
24.	உயிர்ப்புக் கற்கள்	40
25.	அற்புதச் சமன்பாடு	41
26.	கழுத்தறுத்தான் வானம்	42

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

27. வானமாக நான் 43
28. நீ மீதம் வைத்த பால் 44
29. பனிக்குளிர் 45
30. காலமில்லாக் காலம் 46
31. குறிப்பொன்று 47
32. இரவு வருவதுபோல் 48
33. மூடிய நிர்வாணம் 49
34. புழுதிப் பட்டினம் 51
35. நிலாப்பால் 52
36. புழுங்கல் அரிசி 53
37. குட்டான் பெட்டி 54
38. நகரக் குப்பை 55
39. மரணம் 56
40. வேர்வை 57
41. நீர் விழுது 58
42. வண்டுத் துவாரம் 60
43. அழுக்குச் சட்டை 61
44. வெட்டு முகம் 62
45. கசப்பது ஒரு கவர்ச்சி 63
46. நிலா நடுதல் 64
47. பல்லிப் பா 65
48. தக்காளி மணிகள் 66
49. கூனிப் பெத்தா 68
50. அலையும் சித்திரம் 70
51. மீன் முள் 71
52. சவுக்கு நார் 72
53. மழையின் பிரசங்கம் 73
54. சாலை மரம் 74
55. பித்தம் 75
56. மண் புடவை 76
57. சிறகு உதிர்த்த பகல் 78
58. தூரிகை வர்ணம் 79
59. ஞாபகக் குகை 80
60. படுக்கையிலும் உன் கைகள் விரிந்திருக்கின்றன 81

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

61. வாக்குறுதியளித்த உன் பழைய புன்னகைகள் 83
62. அலைந்து வந்த பாம்பில் மிதித்தவள் 84
63. நரகத்தில் வெந்து கிடக்கும் கைவிரல்கள் 86
64. முணுமுணுத்தபடி நீராடும் அவள் 87
65. தீ மதுவருந்தும் ஓவியம் 88
66. சரியும் முலைகள்மேல் படர்ந்த கூந்தல் 89
67. தெருவில் உரையாடித் திரிந்த காகங்கள் 90
68. கருமுகிலை விழுங்கிய பறவைகள் 91
69. என்னைச் சாய்த்த உன்பெயர் 92
70. மருதாணியில் சிவந்த நகங்கள் 93
71. விருந்தாளிகள் அங்கே காத்திருக்கிறார்கள் 94
72. அலையும் பட்டுக்கடல் 95
73. பூவின் மீது ஏறிவந்த வெறிக்குதிரை 96
74. பேன் ஈரு இருப்பதாய் சுமாரான எதிர்பார்ப்பு 97
75. இதற்குமுன் பார்த்ததே இல்லைநான் 98
76. கடலில் சுழி ஓடும் நம்சந்திப்பு 99
77. காகங்களுமில்லை கறையான்களுமில்லை 100
78. நாம் நினைப்பதுபோல 101

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

மொழி மறந்த நான்

பொத்தான் இல்லாத சட்டையுடன்
திசை மாறிய வண்ணத்துப் பூச்சியாய்
எதிர்ப்படுவனவற்றில் விழுந்து
தாவிப் பிடிக்க முயன்றும்
முடியாமல்போன பொழுதொன்றில்
வாயைப் பிளந்து நிற்கின்றேன்

ஒளி விரிய விரிய மின்னல்கள்
செல்லறுந்து போவதுபோல்
தள்ளிப் போய் ஒரு மரத்தின் கீழ்
அனாதையாகிக் கத்துகிறேன்
கரைபுரண்டோடுகிறது
நொண்டிச் சில்லாடியதும்
கரையோர நுரைகளுக்கிடையில்
நண்டு பொத்திக் குலாவியதும்

கந்தலைப் புறந்தள்ளி மிக முக்கிமானவனாய்
வெளிர் மஞ்சள் மணல் மீதில்
புராதன வீடு கட்டி சுவர்கள் வரைந்து
கற்குவியல் நட்டு
சிரத்தையுடன் ஓரங்கள் திருத்தி
மார்பளவு நிற்கிறது வெள்ளம்
மெல்ல மெல்ல ஓடியும்
மீண்டும் தொட்டுப் பார்க்க
மார்கழிப் பனிதான் மொழி மறந்த எனக்கு
எத்தனிக்கிறது கால்கள் எங்கோ ஓரிடத்தில்
அறுபட்ட காயம் பின்னிழுக்க

11.03.2007

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

குருவி

பிடித்துப் பார்க்க ஆசைதான் குருவி உன்
ரோமங்கள் ஒவ்வொன்றையும்

பலாப் பிசின்போல் என்னமாய்த்தான்
ஒட்டிக்கொண்டு கத்துகிறாய்
கம்பியில்
பின் பட்டென்று பறக்கின்றாய்

பச்சையம் மிகுந்த என் தோட்டத்தில் பாய்ந்து வந்து
படிக்கின்றாய் அதன் இலைகளை
குச்சிகள் உடைத்துப் பென்சிலாக்கிக் கீறுகிறாய் எதை

விடியத் தீட்டிய உன் குரல் கம்மாதளவு
காலை முடியும்வரை கேட்கிறதே

முகமெங்கும் கறுப்படித்து
குதப்புறத்தில் வெள்ளை குத்தி
பாக்களவு உடல் வளர்த்து
இறக்கை கோதுகிறாய்
உலகத்தோடு உன்னையும் ஒரு வீராங்கனையாக
அர்த்தங்கொள்ளவா பார்க்கிறாய்

04.06.2007

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

பாதை வேலிகள்

ஆளரவமற்றது குறுகிய பாதை
நாணற் பூக்களும்
சலசலத்தோடும் ஆறுகளும்
கண்ணுக்கெட்டியவரை தெரிகின்றன
ஏமாற்றத்தின் வீரியம்
இடைவெளியும் தொடருகின்றன
பழகியதுதான் நெருக்கம்
புரிதலில் நிறைந்திருக்கிறது

ஒற்றையடிப் பாதை அலைவரிசைகள்
குறுக்கிட எத்தனிக்காத வலிய காந்தம்போல்
உன் அதிர்வுகள் தடுமாறிக் கொண்டிருக்கின்றன
தலை குப்புற

மாறிவிட்டது இப்போது வீதியின் பரப்பு
அசுர வெறியுடன் ஓடிய கால்களை
கீழிறக்கும் முயற்சியில் பின்னொடுங்கும்
வேலி தண்டிக்கப்படுகிறது

காலம் வழி நெடுகத் திரும்பவியலாது
சிறிய வீதியெங்கும் மலர்ச்சாலை பெருகி
நடக்க முடியவில்லை
தரையின் கீழ்த்தளம் திறந்துகொள்கிறது
என் கண் முன்னே
இன்னுமொரு பாதை
நீண்டு படுக்க

10.02.2006

2
Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

முகத்தில் முகம் உதறி

பூமியின் உதடு மா விருட்சமாகி
புயலும் பெருமழையும்
ஆட்டுவிக்கும் ஓர்இரவில் துடிக்கும்
பருவம் விதை விசிறும்
நீ முகத்தில் முகம் உதறி
உறங்க விரைகிறாய்

தலை நீட்டிப்பார் பறவைகள் புணரும்
தளமானதென் முகம்
எழுந்தெழுந்து மீண்டும் விம்மும் நெஞ்சில்
தள்ளாடி வந்தேனும்
ஒரு கவிதை கீறாமல்

இருட்டறை மூலையில்
கரித் துணுக்குகளால்
எதை எழுதுகிறாய்

வராதபோது வருந்தாத
தவமிருப்புகள்
இப்போதெதற்காம்

02.01.2000

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

கூச்சம்

வழி நெடுகிலும் ஏக்கப் பெருமூச்செறிந்து
நகர் வலம் வரும் ஒரு பௌர்ணமி நிலவு

நட்சத்திரங்களின் பிரமிப்புகளை உள்வாங்கி
விக்கினம் அவிழ்க்கும் ஓர் அந்திச் சூரியன்

தூரத்தை நெருடலுடன் கடந்து
எதிரே விரிந்து கிடக்கும் அந்த வங்கக் கடல்

உள்ளிழுத்துத் துப்பிய கனவுகளை
நூலிழையில் முடிவதாக எண்ணி
பலநேரங்களில் கறுத்துப்போகும் ஒரு முகம்
கூசுகிறது என் ஆன்மா

பெறுவதும் இழப்பதுமான
ஒப்பனை வாழ்வில்
சக நண்பனைப் பார்த்து
எழு என்று சொல்ல

24.10.2003

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

ஒரு குடம் கண்ணீர்

உயிர்ச்சாக்கின் பின்னலிழை விலகுகின்றன
ஒரு கவிஞன் தேடிக் கொண்டிருந்த பரப்பு
நிச்சயப்பட்டாயிற்று

என்னைக் கடக்கும் நண்பர்களே மனந்திரும்புங்கள்
அடுத்த முறை நாம் சந்திக்கும்போது
வருத்தத்துடன் விடைபெற
எமது புதிய கண்டு பிடிப்பு உதவலாம்

இதுவரை மது உறிஞ்சியதில்லை
யாசிக்க வேண்டுமென்ற நிலை இருந்தும்
பிச்சைக்காரனைப்போல் காட்டியது இல்லை

என்னுடைய அறையில் ஒரு புத்தகப் பரப்புண்டு
எவருக்கும் தொல்லை ஏற்படாதபடி
ரகசியமாய் அழுத கண்ணீர்
ஒரு குடம் வழிகிறது

வீடு தேடி வரும் எதற்கும்
கடமைப்பட்டிருக்கிறேன் எளிதில்
நிறைவடைகிறவனால்
ஒன்றுமேயில்லை என்ற முனகலோடு
இருளுக்குள் கூர்ந்து
ஒளிந்து கொள்கிறேன்

வெற்றுக்கை உதறி
இறுதி வார்த்தை விழுந்த கட்டிலை விட்டு
தொய்ந்த இலைகளுடன்

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

ஆடும் மரக் கிளையில் ஒரு கவிதை
அழைப்பிற்குக் காத்திருக்கிறது
எழுதப்போகிறேன்

20.06.1999

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

ஓங்கரிக்கும் கடல்

நீயெறிந்த விதைகள்
பசியுறைந்த பூமியில்
தரித்திருக்கின்றன

கிழிந்ததாய்த் தோன்றும் வானம்
அறிகுறிகளேதுமின்றி விடிகிறது

இவ்விரவில் கவியும்
எந்தன் வலி உன்னிலும்
மெல்லப் பரவத் தொடங்கும்

கன்னமேட்டில் பொசுங்கி விளைந்த
கருமைப் புள்ளிகள்
சருகுகளாக உடைந்திடக் கூடும்

காலாவதியாகிப்போன
முத்தமொன்றின் சிணுங்கல் கேட்கிறதா உனக்கு
வேட்டைகளுக்குப் பின் காற்றுப்போன கனவுகள்
தொடுகிறதா உன்னை

உன் நிராகரிப்பின் வடுக்கள் செரிக்காமலா
ஓங்கரிக்கிறது கடல்

10.03.1980

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

மூத்திரச் சேறு

கடைசியில் மார்பிலுறையும் உன் சிரசு

என்னைப் போலவே
தேற்றுதல் தோற்று
உதறியெறிந்திடும்
முத்தங்களின் ஈரங்களை
உலர்த்த நினையாதே
ஆயுளில் மிஞ்சும் தழும்புகளில்
ரசம் இருப்பதாய் நீ
எண்ணுவதும் மடமை

சிலைகள் துயில சிற்பிகள்
உயிர் வாழவில்லையா

சிதைவுகளின் கிடங்குகளில்
தடயங்கள்தேடும் கையில்
கனக்கிறது மூத்திரச் சேறு

அனுமதி அறுக்கப்பட்ட
தடுமாறும் அடிமரத்தில்
எச்சிலமிலத்தால் தீ மூட்டாதே
அது உயிர்ப்பேன்
என் கடைசி இலையும் என்கிறது

புறக்கணிப்பின் துக்கம்
வலியை உமிழ்கிறது
உறுதியாகிவிட்டால் மரணம்
வலியற்றது கண்ணே

20.07.2005

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

எடைபோடுதலும் அளவெடுத்தலும்

உன் பார்வையில் தென்றலாகி
தவழ்ந்து கிடக்கவே விரும்புகிறேன்

உன் தீண்டல்களில் குளிர் காய்ந்து
எஞ்சிய இளமையின் வடுக்களை
காலம் இதழ் மூடி விடை கொடுக்கிறது

எனக்குச் சொந்தமானவை எவையும்
என்னிடத்தில் இல்லை எதுவானாலும்
முடிவெடுக்க வேண்டியன் நீ

நிறத்தையறிந்தேன்
மணத்தை நுகர்ந்தேன்
பூக்களின் நிலை என்னவென நானறியேன்

கோட்டுக்குள் சுற்றும் பூமியில்
சற்றே முகர்ந்துவரத் தோன்றும் பொழுதுகளில்
எல்லாம் அழகாகத்தான் தெரிகின்றன
புருவம் நெரித்து
உற்று நோக்கி நிதானமாக அசைபோட
உன் ஆதர்ஷனம் தொனிக்கிறது

கற்குவியல்களை
நகர்த்திவிட்டு எத்தனிக்கும் கால்கள்
உள்ளேயிருக்கும் நத்தையின்
வாழ்வு பற்றிப் புரியாமல்
பொருள்வயப்பட்டுப்போன பிரபஞ்சத்தில்
நிஜம் உணரும் ஆத்மாக்கள் சில நேரங்களில்

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

நகைப்புக்கும் நெளிவுக்கும் ஆளாகி
இயலாமையில் மனது துவள
உன்னிடம் கையேந்துகின்றன

எடை போடுதலும்
அளவெடுத்தலுமாய் நகரும் வாழ்வை
ஒட்டவைக்க முயன்று அற்ப மகிழ்ச்சியில்
உன்னை மறக்கும் உபரிகள்
பிறருக்கென்று தியாகம் செய்வதாய்
வழிநெடுகிலும் பேசும்

18.04.2004

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

மீன் மாலை

மீன் மாலை கையில் தொங்க
செம்படவன் போகிறான்

கவிழ்ந்து கிடக்கும்
கொப்பறத் தோணிமேல்
சிறுவர்கள் ஏறி ஓட்டி விளையாடல்
காகங்கள் கைவிறைத்துப் பறத்தல் தெரிகிறது

பருவ முதிர்ச்சியடைந்த கடல்
கரைக் கன்னியின் இதழ்கள் கிள்ளும்
ஓர் அந்தி மாலை

மகளோடு நான்
சிப்பிகள் தேடிக் குனிகிறேன்
பொட்டு ஆனைச் செவியன்
சிறுநத்தை என்று குவிக்கிறாள்

பன்னாடை காற்றில் அவிழ்கிறது
ஓலை ஒன்று மரம் கட்டி வழுக்க

இரா தூக்கக் கண்ணோடு தள்ளாட
நிலவு வடித்த வீணியின் சொட்டு
படுக்கையில் விழுந்து
ஈரம் இன்னும் பிசுபிசுக்கிறது

16.09.2008

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

பனி மூசை

எண்ணெய் விசிறியும் பனி மூசை அடிக்கிறது
தத்தி தத்தியாய் பெண்டுகள்
கைபோட்டுப் புல் எடுத்த வேளாண்மை
காட்டுக் குருவி காடை கண்ணில் படாமல்
தொட்டுச் செய்த வயல்

குலுங்கி மார்பாடும் கொண்டையில் நசல் வந்து
உடல் வெளிறிக் குனிந்த எனது குமர்
நிமிரவே இல்லை இன்னும்

துயில் கொள்ளும் பொழுதொன்றில்
முறுகமாகுதல் மேய்ந்திருந்தால்
மனம் ஆறும்
பயந்த சீவன் என் பச்சை வயல் நாவறண்டு
காய்ச்சலெடுக்கும் தருவாயில்
சந்தனம் குழைத்து
வெயில் பூசிக் கனக்கின்ற சூட்டிலும்
நெளிகிறதே புழு

தயிர்ச் சட்டி போலிருந்த
வயலில்தான் நெல்லெறிந்தோம்
மூன்றரை மாதந்தான்
கெட்ட கேட்டுக்குக் காவல் பரண் வேறு
பாட்டம் பாட்டமாய்க் கிளி வந்து கொத்த
அங்கேது குடலை

18.08.2004

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

பச்சை மனம்

சட்டியில் போட்டு வறுக்கிறாய்
முறுகுவதாய் இல்லை மனது

ஓடு காய்ந்து அகப்பை தேய்ந்து
இறக்கிய தருவாயிலும் பச்சை இருக்கிறது

தேங்காய்போல துருவியும் பார்த்தாய்
முடியவில்லை
அரிசியைப்போல உலையிலும் இட்டாய்
வேகவில்லை

உருளைக் கிழங்குபோல் வெட்டவும்
இலைக்கறிபோல அரியவும்
இயலவில்லை இயலவில்லை

ஒரு முறை உரலிலிட்டு இடித்த போதும்
உடையாத என் மனதை

03.10.2006

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

கசியும் தசை

இலைகள் உதிர்வதில்லை
இடும் முத்தங்களால்
உன் மறுகுதல்களால்
என் மனம் ஒருபோதும் உடைவதில்லை
முற்றுப்புள்ளியிலிருந்து தொடங்கும்
என் பிடிமானத்தை
திருப்பிப் பார்க்காமலிருப்பதுதான் உன் குற்றம்
தட்டிக் கொண்டே இருக்கிறது தொண்டைவரை
இந்த வழிப்போக்கனுடைய பிரார்த்திப்பு
ஒவ்வொரு முறையும்
எவ்வளவு வருந்தினாய்
இல்லாததைக் கேட்பவர்க்கு
அனுதாபப்பட்டு ஒப்படைக்கின்றாய்
நான் புரிந்து கொள்ளும் மட்டும்
கொஞ்சம் அவகாசம் கொடுக்காமல்
பெருமூச்சுகளிலிருந்து
இப்பொழுதும் அசைந்து காயங்களாகி
கசியும் தசைகளை வேறு யாரோ
அரிந்து கொண்டிருப்பதுபோல் வலிக்கிறது

06.02.2001

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

கடதாசிப் பறவை

தேர்ந்தெடுத்த நீர் நிலைகளில்
அகழ்தல்போல்
தொண்டைக்குள் கை நுழைத்து
உள்ள கொஞ்சம் நீரை
அள்ளி எடுக்கின்றாய்
உறுப்புக்கள் ஒவ்வொன்றாய்த் தடவி
என்னில் சித்திரங்கள் தேடுகின்றாய்

கன்னிச் சுவாலை மீதிற் சுழன்றாடுவது
துடிப்பது நெருப்பு வளையம் சூடுவது
புண்கள் தனியத் தடவுவது
உன் நஞ்சற்ற பரிசாரமா

தோளமர்ந்து விழும் சிரசு முடியில்
கனத்த வலை கட்டி
சிலந்தி நெய்த ஒற்றை இழைபோல்
பாசாங்கு செய்கின்றாய்
கொடி அறுந்து மண்ணில் விழுந்த
என் மேலாடை மீது ஏறி நடக்கின்றாய்

வெளிச்சமணைந்து விடிந்த உலகமாய்
முதுகொடிந்து பொறுக்கிய
என் கடதாசிக் கட்டுகளை
பறவைகளாக மாற்றி விடுகின்றாய்

சற்றுமுன் என் கதவைச் சாத்திய புயலே

09.04.2007

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

என் வண்ணாத்தி பற்றி

பூத்தலை முன் நிறுத்தி என் மீதமர்ந்து
உன் மொழியில் பேசுகிறாய்

குளிர் பனியிடையில் சுற்றி வருகிறாய்
தேன்கட்டி வதைபெருத்த சிலபூக்கள்
நோக்காடோடு காத்திருக்க

வலை நெய்யும் கிராமத்து முகில்கள்
குசு குசு சொல்லிச் சிரிக்க
என் வண்ணாத்தி நீ விரிந்து பறக்கிறாய்

ஆசை வருகிறது
திசை மாறிய உனது சமன்பாடுகளை
மீண்டும் ஒரு முறை தொட்டுப் பார்க்க

மறுபடி மறுபடியும்
உன் சரீரக் கதகதப்பு
என் கண்ணை வெட்டுகிறது
வைகறையில் உன் சித்திரம் புலர
என் மனது சிலிர்த்தெழுகிறது
எங்கோ ஓரிடத்தில் பூ மீறுகிறது

05.12.2006

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

தும்மல்

அடுப்படியின் அறையாக
பெரும்பாலும் என்மனது
உலை வைத்த இடங்களில்
புகையாகிப் படர்ந்திருக்கிறது ஒட்டறை
சுவரெங்கும் படிந்திருக்கிறது எண்ணெய்ப்பசை

அடுக்களை வாசம்
இயன்றவரை எனைநோக்கி வசியம் செய்துவிட
அகலாதிருக்கின்றேன்

உருண்டையாய்
துருத்திக் கொண்டிருக்கிறது
கோதுமை மா
ஆளுக்கொன்றாய் தின்றும்
பலகாரம் தொண்டையில் செருகி
புரையேறி நிற்கிறது
தப்பிக்கத் திசையில்லாமல்
ஆடைகளில் பிடிக்கிறது கரி
திரும்பி வந்துவிட்டேன் என்கிறது
தும்மல்

07.04.1980

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

கேள்விப் பழங்கள்

மண்குடத்தில் நீரெடுத்து
பழஞ்சோறு கரைத்து
காலை கொணரும் சூட்டில் பருக
காரணம் கேட்டாள் மகள்
வயிற்றின் ரணம் ஆற்றும் வல்லமை கொண்டதுதான்
எரியும் நெஞ்சின் வலி போக்கும்
அரியப்படவிருக்கும் காய்கறி பற்றியும்
கேள்விகள் எறிகிறாள்
மழை நீரில் முளைவிடும் தானியக் குதிர்கள்
மரமொன்று பூத்தல் குறித்தும்

உற்சாகத்தில்
பொத்திப் பொத்தி மோப்பம் பிடிக்கும்
மனமுள்தான் நுழைகின்றன கரங்கள்
அப்புறப்படுத்தவே முடியாத வினாக்களால்
நிமிர்கின்றன மயிர்கள்

வெங்காயம் முறிக்கையில்
முதிர்ந்த பட்டைகள் துருத்திக் கொண்டிருக்க
ஒரு கிராமத் தாகமுடன்
மூச்சு முட்ட ஓடி வருகின்றாள்
வசவுகளில் கொட்டுண்டு கிடந்தன
கேள்விப் பழங்கள்

24.07.2002

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

தெற்குத் திசை

உபாயங்களுக்குள் கிடுகிடுத்தோடும்
உயிர் நீர் அருவியே வந்து நில்
சிறுமணல் தடுப்புகளையெல்லாம் உடைத்து விடு
கண்ணீர் கட்டி உப்பு மூட்டையாய்ப்போன
கோழைச் சுவர்களே கரைந்தோடுக

நீரிலலையும் அல்லி மலர்கள்
சிற்றலைகளில் புரண்டு விளையாடும்
படலங்களே விரிக
தென்திசையில் உடல் வளைந்து
பாம்புபோல் எழுக

மிகப்பல அடையாளமாய் விரையும் மேகமே
கைநிறைய பூக்களோடு
ஒரு பச்சைக்கம்பளம் விரி
முத்தமிட்டுக் கொண்டார்களா காதலர்கள்

12.01.2009

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

சிறகுகள்

எனது சிறகுகள் வசீகரமானவை
வண்ணத்துப் பூச்சியின் நிறங்களை விடவும்
செங்கால் நாரையின் சொண்டினை மிக்கவும்
குபீரென அடிக்கும் கவர்ச்சி மிக்கவை

நிலாவை உருக்கி வடித்த எண்ணெய்யில்
ஊறப் போட்டவை எனது சிறகுகள்

மலர்ந்த பூக்களை மேலே அடுக்கி
எரிக்கும் வெயிலுக்குள்
அசைத்துச் செல்கிறேன்

தெருக் குருவிகளின் சிறகுகள்போல
மின்சாரக் கம்பிகளில் பட்டு
காற்றில் ஒட்டுண்டு சிதறும்
கோடிச் சிறகுகள் போலல்ல
என் சிறகு

நரம்புகள் வேர்க்கும் அச்சங்கள் நிலவும்
அண்டவெளியிலும் விரிக்கின்றேன்
மண் குடித்து மலர்ந்த சிறகுகள்

27.05.2007

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

தொப்புள் கொடி

நிலவு காந்துகின்ற ஒற்றைப் பனைக்குள்
மறுக்கிறது வெள்ளி
குதித்தோடும் காற்றின் செவி முறுக்கி
நில்லென்று சொல்லும் ஒரு வம்மியின் கீழ்
நான் மட்டும் தனியனாய்

வெளவால் கக்கிய இரணம்
காலுக்கடியில் சளுக்கிறது
நரிகளின் ஊளை
நாயின் கத்தல் எதுவும் கேட்காதவெளி

செம்மஞ்சள் நிறத்தில் புத்துக்கோபுரங்கள்
மசண்டையான போதும்
ஒரு பாம்பு கூட நடமாட்டம் இல்லை

சிறகுகள் சிலிப்பிக் காயவைத்த குருவியின்
கூட்டுக்குள் கொஞ்சம் சரசரப்பும் கிடையாது

துண்டிக்கப்படாத தொப்புள் கொடிகளாய்
ஆலையின் விழுதுகள்

24.08.2006

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

கணையாழி வாழ்க்கை

மழை முகில்
என் தகரக் கூரையில்தன் அதைக் கொட்டிற்று

மழலை ஒன்றின் கதறல்
கிழவி ஒருத்தியின் கோபம்
எல்லாம் சேர்ந்ததா அந்தப் பெருமழை

கோடை மழை இதுவா
கொட்டும் வெயிலில் கன்னங்கள் வெந்து
ஊசித் துவாரம் வழி மூச்சோடி விறைக்கிறது

ஓடு பாதையில் சுற்றிச் சுழன்று நீர்
பனையோலைப் பெட்டியொன்றை
முதுகில் சுமக்கிறது

கட்டு மரம் மிதக்கிறது
கொளுக்கிப் புழுவின் தோரணங்கள் அழிய
மூடுபனிப் பெருநாள் மீண்டும்

மறவாதிருக்க
மாஞ்சோலை பூப்பூத்து
தோல் உரித்துப் பசைதள்ளி ஈரம் கசிய
என் ஆடைகளெங்கும்
கரும்புள்ளி செம்புள்ளி
காலச் சித்திரம் அணிவித்த
கணையாழி வாழ்க்கை

23.01.2006

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

ஈடு வைத்த கவிதை

உன் விரல் பற்றிய போர் தொடங்கியதிலிருந்து
எனக்குள் மல்லிகை பூப்பதில்லை
செவ்விரத்தை இதழ் விரித்து
முன்னே வந்து நிற்பதில்லை
துப்பிய உமிழ் நீரின் குமிழி வெடிப்பதுபோல்
ஞாபகம் இல்லாமல் அழிகிறது தீட்டுப் படாமலே
பறக்கிறது என் புறா
நீ நன்றாயிருக்கிறாய் என்று அறிவது கடினம்
இந்த மண்ணுக்கு நாவூறு பண்ணியது
யாரென்று தெரியவில்லை
கரி பூசிய முகத்துடன் முழிக்கிறது அதிகாலை
முறுக்கிய மீசையும் விரிந்த தொப்பியும்
கட்டைப் பொல்லுமாய் திரிந்தவர்கள் மாறி
கொழுப்புக் கூடி நவீன இரத்தக் குழாய் பொருத்தி
வெளியில் வருகிறார்கள்
எனது கவிதையை ஈடு வைத்து
நீண்ட இரைச்சலுடன் நகர் வலம் வரும்
குரூரம் நடக்கிறது
நினைவின் அலைகள்
அழுகை சிரிப்புமாய் காற்றில் மிதக்க
இப்பொழுதாவது
உன் இருப்பின் வாய்
இனியது பேசுமா

11.10.2007

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

கடலிறைத்த சொற்கள்

எனக்கு இஷ்டமில்லாமல் தொட்டதில்லை உன்னை
வெள்ளை மேனிதான்
கறுப்புப் புள்ளி
கோடு போட்ட புடவை வேறு

பகலில் சிரித்து
இரவுகளில் உன்னோடு உறவாடி அழுதிருக்கிறேன்
நேற்று முழுசாய் பப்லோ நெருடாவை
குறித்தே பேசினாய்

சேரனைப் பற்றியும்
ஒரு நூறு கவிதைகள் சொல்லியிருக்கிறாய்
முதலில் நம் சோலைக்கிளி
காகம் கலைத்த கனவுகளில் வந்து போனார்

பட்டு மேனி கடலிறைத்த சொற்கள்
காற்றடைந்து அந்தரத்தில் மிதக்கின்றேன்
இன்னும் உமா அண்ணனோடு
உள்மன யாத்திரைபோல்
ஒரு தினம்
தாத்தாமாரும் பேரர்களும் பசித்திருக்க
பலஸ்தீனம் பற்றி நுஃமானோடு பேச விட்டாய்
பொழுதுகள் கழிவதும்
கழுத்து வலிக்க கண்கள் விரிவதும்
உன்னால்தான் கண்ணே

24.03.2007

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

உயிர்ப்புக் கற்கள்

சுருட்டிப் பிழிந்து வெளியில் எறிகின்றேன்
என் வழிக் குறிப்புகளை
ததும்பும் கடல் பறவை
அதன் அலகில் துலங்கிற்று
ஈரத் துயர்கசிந்த என்பாடல்

என் அறையின் சுருதி
இன்றிரவே உதிர்ந்துபோன கதை
பறவை நீ அறிந்திருக்க நியாயமில்லை
முகம் முளைத்து இடம் மறந்து
மொழி வானத்தில்
உனக்கும் எனக்குமான உயிர்ப்புக் கற்கள்
ஒவ்வொன்றாய் உரசிப் பார்த்து
வெளியில் வீசுகின்றேன்

வானத்தில் இல்லை
இரை கொத்தும் தவிப்பு
மிரட்டித் துரத்தும் தீரம்
கண்களுக்கு மட்டும்தான்

06.05.2006

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

அற்புதச் சமன்பாடு

ஒரு நாற்சந்தியில்
சிற்றோடைபோல் திரும்புகின்றேன்
மைனாக்கள் கரைந்துருகும் புங்கை மரநிழலில்
படுக்கையும்
ஒரு சோடிக் குழந்தையுமாய்
பூலோகத்தாய் சிதறும் பனியிடையில்
பொய்த்துக் கிடக்கின்றாள்

என் கனவு பலித்திற்று
வலை வீசிக் காத்திருக்கும் வழி நெடுகிலும்
துளிர்ப்பதற்கும் மரங்களில்லை
பொய்யாகச் சிரித்துப் பேசி
இதுபோல இன்னும் அந்தி கழிந்து போகலாம்

அற்புதம் நிகழ்த்துமென்ற சமன்பாட்டோடு
எதிரே விரிந்து கிடக்கும் கற்குவியலில்
அமர்ந்து கொள்கிறேன்
யாரோ ஒரு மனிதனின்
சிலவ்ற்றில் பரிமாறும் சரீரக் கதகதப்பில்
பின் வாங்குகிறது அதிகாலை

எங்கோ ஞாபகமற்று விசிறிப் பின்னிழுத்த
கம்பளிப் போர்வைக்குள்
எஞ்சிய இளமையின் வடுக்கள்
எனக்குத் தெரிந்த நீயும் புட்டிப் பாலோடு
விரல் சூப்பித் திரிகின்றாய்

11.11.2005

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

கழுத்தறுத்தான் வானம்

நட்சத்திரங்கள்
மணச் சவர்க்காரம் தேய்த்துக் குளித்திருக்க வேண்டும்

நல்ல பிரகாசம் வாசம்
நேற்றைய இரவு

பாரசீகப் பன்னீர் ரோஜா
என் காதலியின் முன்றிலில் வந்து முளைத்திருப்பதாக
சூரிய காந்திப்பூ மனதுக்குள் முணுமுணுத்தபடி
முகத்தைத் திருப்பியது

இடையில்
கத்தரிப் பூவின் நிறமாக
கழுத்தறுத்தான் வானம்

11.10.1988

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

வானமாக நான்

முள்ளேற முள்ளேறக் குதிகாலால் நடந்தது வானம்
மெருதுவான முயல்களும்
அழகான ஆடுகளும்
உலகவலம் வந்தன மேகங்களாகி
வானம் இப்போது இறங்கியது
நிலவைத் தொட்ட வானம்
ஒவ்வொரு அறையாக உள்ளே சென்று
நிலவின் குளியல் அறையுள் புகுந்து குளித்து
நிலவின் படுக்கை அறையில் ஆடை மாற்றி
ஒரு முறை முகம் பார்த்துக் கொண்டது
பூமியில்

நான் எழுதியபடி
இரண்டு சமாந்தர நரம்புகளுக்குள்ளே
மேலும் கீழுமாய் ஓடும் குருதியின்
அளவில் மாற்றம் நிகழ்ந்தது ஏன் என்று

இன்னும் ஒரு படி குனிந்தது வானம்
கடலைக் குடித்துத் தாகம் தீர்த்து
உடுவை ஆய்ந்து வாய்க்குள் போட்டது
என்மேல் இரக்கம் ஒரு தும்பிக்கு வந்தது
தனது வாலில் எனது முடியை
பிணைத்து மெல்லச் சிறகை அசைத்தது

காகங்கள் கரையவில்லை

பருந்துகள் பறக்கவில்லை
வானம் இருந்த இடத்தில்
நான்

14.07.1989

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

நீ மீதம் வைத்த பால்

நான் மறப்பேனா
நாம் விழிக்கும் வரைக்கும் காற்று
உறங்காமல் வீசியதை

சிறுசிறு இடியுடன் பெய்த மழையில்
சுருங்கிய எனது சிற்றூரில்
நீமட்டும் தனியனாய் அழுவதைப் பொறுப்பேனா

அரைமணி நேரம் எழுதும்
அரசபணிபோல் இறுகிப்போய்
தலைவிறைத்து அண்ணாந்து ஒரு நொடியில்
கண்பிதுங்கிக் கரைகின்ற உன் கோலம்
ஆழத்திரைவரையில்
கம்பிக் கூர் முனையால் வருடியதை மறப்பேனா

படுக்கை தளர்வுற விம்மும் உன் பூ மேனி காய
பக்கம் வளைந்து வந்து அணைத்தெடுக்கும் ஆற்றல்
இந்த மரத்துக்கு இல்லைதான்

புலவர்கள் ஏதோ பேசுவது கேட்க
நீ மீதம் வைத்த பால் நினைவுக்கு வரும்
உள்ளும் புறமும் ஒரு காலத்தில்
அழகாய்த் தெரிந்ததுபோல்
இன்றில்லை என்று ஏங்குவதை மன்னியேன்

நம்பு
வானத்தில் நீ நின்று
என் ஊரெல்லாம் நீர்க் கசிவு

03.02.2006

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

பனிக்குளிர்

மெழுகாக நான் உருகி கொஞ்சம் அழவிடு
உன்னைப்போல

என்னை உனது நினைவுச் சிற்றெறும்புகள்
இழுத்துச் செல்வதற்கென்றே
நீ கீறிய பாதைகளை அழித்துவிட முடியவில்லை

உனக்காகவும் எனக்காகவும்
இரங்க மறுத்த அந்த இரவில்தான்
நிச்சயப்படுத்தப்படாத மழை பெய்யத் துவங்கியது

ஓர் ஊமை கண்டெடுத்த புதையலைப்போல
என் உள்ளுணர்வுகளை
உன்னிடத்தில் நான் உரைக்க முடியாமல்
பதறியதை நீ அறிவாயா

காட்டு ரோசா
கொடி மல்லிகை
செவ்வரத்தைபோல
நான் உன் பெயர்கொண்ட மரமாகி
ஒவ்வொரு பனிக்காலையிலும் பூத்துக் கொட்டுகிறேன்

உன் சிரசுத் தென்னையில் காய்த்த
என் கனவுத் தேங்காய்களைப் பறித்துவிடு

எண்ணெய் ஊற்றலாம்

10.08.1987

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

காலமில்லாக் காலம்

நிலவு மாதுளம் பழம்போல தெரிகிறது என்று
அண்ணாந்து பார்த்தது ஓர் அணில்

கொச்சிக்காயைக் கடித்தது மாதிரி
காற்று தன் நாவை
என் ரோமத்தில் தேய்த்தது

தொட்டாற் சுருங்கியைப்போல்
அவளுடைய அகலமான நினைவுகள்
எனக்குள் மொத்தமாகி முளை விட்டன

பனியென்டாப் பனிதான்
பார்ப்போம் ஒரு கையென்று
வண்டுத் தாத்தா தன் சிநேகிதனோடு
கடற்கரைப் பக்கமாய்ப் போனார்

அலறி மரங்களுக்குள்
அலாதியாய் இருந்து கொண்டு
வெளவால்கள் கண்பிதுக்கின
வேளா மீனும் வெண்ணெய்ச் சுறாவும்
என் தூண்டிலில் பட்டு நழுவியதென்று
ஒரு மீனவன் கூவினான்

காலமில்லாக் காலம்
எச்சிலைத் துப்பிவிட்டு
என் தலைமேல் பறந்தது ஒரு கொக்கு
வெற்றிலை போடப் பழகியிருக்கும்

07.03.2005

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

குறிப்பொன்று

உன் இடை உரசி
எழுதிய இசைக் குறிப்பொன்று
நரம்பு வழி புகுந்து அலைவுறுகிறது

நிசப்தம் பூத்த இரவின் பிரசங்கம் கேட்கிறது
மரணத்தின் ஓலம் யுகங்களின் மீது
சித்திரம் வரைகிறது

நதிகளும்
என்னை எதிர்கொள்ளும் காற்றும்
நிபந்தனையற்ற உதவிக்கு வருவதாய் இல்லை

அசைவுகளற்ற மரங்கள்
கல்லெறிந்தும்
தளம்பாத கிணறுகள் எல்லாமே
என்னை நடுங்கச் செய்வன

என் மீது ஏதோ
மோதத் திரும்புகின்றன

08.04.2008

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

இரவு வருவதுபோல்

ஒரு தளிர் விரல்
நிலவின் குளிர்த் தீண்டலில்
சிலிர்த்துக் கிடக்கிறது

பசியாறிக் கொள்கிறது
சிறு குமிழ் உடைந்து ஒரு சிறு தாமரை

இயற்கை தன்னழகை
தனியறையில் உலர்த்தி எறிகிறது

உன் வளையல்கள் ஓசையெழுப்ப
கொதிமணலில் என் பாதம்
மொழிவரை புதைகிறது

நீ வருகிறாய்
என் எண்ணங்களாக
எப்போதாவது ஓர் இரவில்
எனக்கு இரவு வருவதுபோல்

17.06.2006

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

மூடிய நிர்வாணம்

மலை முகடு தடவிக் கடக்கிறது நிலவு
நட்சத்திரம் ஆய நெடுக்கின்றன மரங்கள்
தப்பி ஓடிவரும் வெருண்ட முயல்களாய்
மேகங்கள் உடுத்துக் கொண்டு
ஒழுங்காக விரிந்து கிடக்கிறது வானம்

கை அகட்டிக் குதிக்கிறது காகம்
வால் பூட்டி பலவண்ண
சட்டை அணிந்து மிதக்கிறது காற்றாடி

இராணுவ வீரர்களை நிகர்த்த
அணிவகுப்பில் புறாக்கள் நகர்கின்றன
அட்டவணைப்படியே ஆலா வட்டமடிக்கிறது
பகலை உரிக்கிறது இரவு
இரவை உரிக்கிறது பகல்

சோப்புக் கட்டியாக மாறி
தேய்த்துக் கழுவுகிறது கடல்
திரைச்சேலை கட்டிய அந்தப்புரத்தில்
கூந்தல் உலர்த்த உதவுகிறது காற்று

மங்கித் தேய்ந்து மறைந்த ஓர் மூலையில்
மாறிமாறித் தரிக்கிறது மின்னல்
தூய நீர்க் குட்டை வந்து விழுகிறது

குளிரகற்றியதற்கு நன்றி சொல்கிறது
ஒரு வானம் பாடி சூரியன் சிரிக்கிறான்
ஒரு குவளை கவிழ்ந்தது

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

உடுத்தாடையுடன் நிற்பவளே விலகிப் போ
ஆகாயத்தில் திறந்த காட்சி அற்புதம்

பூமியில் நீ மூடியதெல்லாம் நிர்வாணம்

14.07.2002

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

புழுதிப் பட்டினம்

நீண்டு நீண்டு உறைய மறுக்கிறது வெயில் நீர்
ஒரு மாறுதலுக்காக அவளுடைய முகத்தில்
சில துளிநீர் தெளித்தேன்
தீப்பொறியாய் அவ்விடம் சுருங்கி
கறுப்பாய் ஏதோ வெளியில் தள்ளிற்று

வழமைக்கு மாறாக எதுவுமில்லை
எந்நாளும் இப்படித்தான்
பொழுதின் மீது உயிர் கட்டிக் கிடக்கிறது
சுற்றுச் சூழல் பெண்ணை முத்தமிடும்போது
மென்மையாய்த் துடிக்கும் செவ்விதழில்
புழுதி படிந்து துலங்கிற்று

பின்வாங்குவது மடமைதான்
பட்டினம் சுடர்விட்ட கூர்மைத் தீ கண்டு

ஊரில் அவ்வாறில்லை
குப்புற விழுந்தாலும்
ஆழத்துள் அமிழ்ந்தாலும்
மரக்கிளை முறிந்து வந்து தாலாட்டும்
புகாரைக் கொசுவி ஒரு தாய் வீடு செய்யும்

06.05.2004

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

நிலாப்பால்

உதிர்ந்து மணக்கிறது வம்மிப் பூ
அதிகாலை உன் வேலிக் கிடுகுக்குள்ளே
என் பாதம் உலாவும் சேதி தெரிகிறது

மண் கவ்வி ஓய்ந்த உன் மூச்சுக் காற்றினிலே
என் தேகம் ஒரு துரும்பில்
தூக்கணாங் குருவிக் குடிலாகி அசைகிறது

சூளைக்குள் தள்ளிய என் நெஞ்சை
வெந்த பாணாய் வெளியில் கொண்டோட
யாருமில்லை குயிலே

கடலாடி வற்றி நெடுநாள்
களி மண்ணால் நான் செய்த சட்டி பானையெல்லாம்
நிலாப்பாலில் தயிர் செய்த முட்டியுடன் உருண்டு
வாழைநார் உறியும் அந்துகிடக்கிறது

கூனி பிடித்த அத்தாங்கு மண்ணடியில்
மானம் மட்டும் மீதமுமாய் நீயிருந்தாய்
கூந்தலுக்குள்ளே இருட்டி மழை பெய்த
மேகம் கடலோடு புரண்டு படுக்கிறது

காகச் சொண்டிடுக்கில் மீனாகி
மரப் பொந்தில் குதறிக் கிழிக்கின்ற
முக்கல் பாரமுடன் குந்திக் கழிக்கிறது காலம்

01.03.2006

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

புழுங்கல் அரிசி

உலையில் கிடந்து வேகிறது
புழுங்கல் அரிசி
வாப்பாவின் பசி அடங்கலாக

மூக்குத் திளைக்கிறது
அடிச்சோறு பற்றி சலசலத்துறையும்
சோற்று நீர் கும்பி வழிதலிலும் மணமிருக்கும்
களனி நீர் குடித்தல்
நிகழ்வில் கிடைக்கின்ற தவங்களிலொன்று

அரிசி· அரிக்கும் சத்தத்தில்
தாவித்திரிகிறது காகம்
காற்றுப் புகுந்து
தீ சரிந்து துளிர்க்கிறது

சிரட்டை எரிந்து வெடிக்கின்ற போதில்
இசைக் குறிப்பெடுப்பீர்
கூடவே ஓலையும் நனைய

24.10.2005

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

குட்டான் பெட்டி

உன் மோதிர விரல்கள் வலியெடுத்தபோது
ஒவ்வொன்றாய் விழுந்தன குட்டான் உமல்கள்

உள்ளறையில் ஓவியமாய் உருவாக்கி
வெளியறையில் சரக்குப் பெட்டிகளாய்
விற்பனை செய்கின்றாய்

சில உன் கண்களைப்போல
சற்றுப் பெரியன
அறை முழுவதும் பனை ஓலைத்தார்வைகள்

ஓலை வாசம் உணர்ச்சி மிக்கது
சின்னச் சின்னப் பின்னல்
உன் விரல்களின் நர்த்தனத்தில்
பிறக்கின்ற நாதத்துள் இத்தனை இனிப்பா

அம்புக்குறிகள் வார்ந்தெடுத்த
கீறுகளா இந்தச் சித்திரங்கள்

குட்டான் கடிப்பில் தேநீர் இறங்கும்
கசப்பின் வசீகரி விரல்த்தறிகளின் கூடுகள்
உன் முதுகுக்குப் பின்னால் குவிந்து கிடக்கின்றன
இடையிடை காற்றிடையே இருமல்
அது உன் கணவனாருடையதா

19.09.2007

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

நகரக் குப்பை

தெருவிலிருந்து துணிவில் வீட்டுப் படியோரம்
தூங்கிய பொழுதில்
கரமொன்று கொதிநீர் ஊற்றியது

நடுங்கும் குளிரில்
நெருடும் சூட்டுக்குள்
வியூகங்கள் தகர்த்த உக்கிர மேனியுடன்
புகுந்து கொள்கிறேன்

பிசைந்த பயங்கரம் தட்டிவிட்டு
மூன்றாவது மதுவெனும் பறவை
கொய்தெடுத்துப் போக எரிகிறேன்

இலக்கைத் துலாவும் பகல் வெளிச்சம்
புலப்படாத பாதாளத்தின் ஆழத்தில்

நான் பயணப்படும் போது
சொல்லி அனுப்பிய சகோதரி
நகரக் குப்பைகளைச் சுட்டினாள்
துளையிடும் நடுக்கத்தில்
விரல் ஒன்று துண்டாகிய கையோடு
நுனிநாக்கில் இறுக்கக் கட்டிய
ஒரு முழ நூல் வழி தீப்பற்றி
உடலுக்குள் சமாதானம் தயாரிக்கச் செல்கிறது

பூத்தலை முன்வைத்த தாவரம்
ஒட்டுண்டு போகாத இயல்போடு
நாளையும் இருக்குமா என்பதே
என் சந்தேகம்

07.04.2006

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

மரணம்

தலை கவிழத் தீட்டுகிற
தன் முரட்டுத் தூரிகையால்
சுவாலை பூத் துணியை உரிக்கிறது

கொம்புகள் ஆட்டி அசைபோடும் பசுமாடு
கழுத்துமணி உடையக் கத்தும்
பொழுதொன்றில் நிகழும் என் மரணம்

உக்கி வழிய என் ஊனத்திரவம்
அணையுமோ தீ
தெரியாது

13.06.2000

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

வேர்வை

அறைக்குள் அத்து மீறிய அவன்
இரக்கப் புல் நுனி தொற்றி
சிறு வயதுகளில் தத்தளித்த
சிற்றெறும்பு நசித்து
முட்டிக் கால்வரை இறங்கினான்

பசுவொன்று உரக்கக் கத்தியதும்
காட்டாறு கரை புரண்டோடியதும்
ஞாபகமற்றுப் போகலாம்
நெரிசலான அவஸ்தையில்
அரும்பும் வேர்வையில் கிறங்கி
பொங்குகிறது ஒரு மாகடல் உள்ளே

16.07.1997

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

நீர் விழுது

துரிதமுணர்ந்து கிடக்கிறதென்
மனப்பறவையிட்ட எச்சம்
குறும்புக் கண் சிமிட்டல்
கோபத்துடன் எச்சரித்தல்

மையத்திலிருந்து நெருங்கி வருதல்
துடிப்பதை அறிதல்
பாவமாக இருத்தல்
நகம் கடித்தல்
தொண்டைக்குள் கை நுழைத்து
நீர் விழுது விடல்

நாவால் தடவுதல்
கத்தரிக்கோல் விளிம்பில்
பயணமாகி மீழ்தல்
அறிக்கை சேர்ப்பித்தல்
நின்று குனிதல்
தாமதித்தல்
பேச்செடுக்காமல் வெட்டல்

அந்நியத்தோடே கதைத்தல்
துணிப் பூக்களிருக்கின்ற செடியில்
எதையோ ஆய்தல்
அலசுதல்

உடையணிதல்
யாரையேனும் விசாரித்தல்
முதல்முறை வந்திருக்கும் விருந்தினனைப்போல

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

உலர்தலுக்குப் பரப்பப்பட்ட
நாவறுந்த மனிதன் மீது
தொடருக உங்கள் சத்திரசிகிச்சை

20.05.2006

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

வண்டுத் துவாரம்

வெளியே சென்று வர மலராயின
கூம்பினால் கொத்தலாயின
கிழிந்து இரத்தம் கசிய
சேர்க்க மறுக்காத சாளரங்கள்
பறவைகள் குஞ்சு பொரிக்கச் சொண்டு நீட்டும்
இடைத்தங்கல் கூடுகள் வசதியாய் எச்சமிடவும்
செடி கொடிகளும் வளர்ந்தன

மருதாணிக் கூம்புகள்
வேரின் நரம்புவரை தொட்டன
சீலையில் சிறிதளவு பிய்த்தெடுத்து
என் கேசக் கூண்டின் காயத்துக்குக் கட்டியது
உள்ளிருந்து இன்னும் எட்டிப் பார்க்கிறது
பட்ட நாட்களில் அரிசி திருடிய
பொன் வண்டுத் துவாரம்

அறுந்து திரிந்த காலம்
உம்மா லேசாக முக்காடிட்டு
வாப்பா இருப்பதாய் மிதியடியை
உசத்திக் காட்டிய ஓவியம்
பதியன்கள் போட்டுப் போட்டு
முளைத்துப் பறந்து இங்குமங்கும்
நட்சத்திரங்கள் இறைத்த பெரு நிலம்

கண்ணீர்ப் பெருக்கை திருட்டுத் தனமாய்
திசை திருப்பிய பலகணி
ஒளிந்து கொண்டு அநியாயங்களை
எறிந்துவிட உதவியது
மயிலிறகு போட்டு விட வந்து விழுகின்றன

27.09.2008

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

அழுக்குச் சட்டை

மலையிடுக்குகளில்

தெரிந்த மொழிகளில் கத்தக் கேட்கும்
எதிரொலிபோல் அமிழ்ந்தும் ஏவியும்
கூடடைந்த புறாப்போல்
முனகிக் கொண்டிருக்கிறாய்

கனத்த பூட்டொன்று
முதுகில் மோதிச் சிதறுகிறது
குருவிகளுக்கான முற்றம்
குழந்தைகளுக்கான தொட்டில்

மழை
அதிர்ந்து கொட்டும் முரசில்
கொடுகி மறைகின்றன
அவசரத்துக் கென்று
எதுவெல்லாம் வீசுகிறாய்
உன்னுள்ளே மேலெழுந்து
தழுவிக் கொள்கின்றன
அழுக்குச் சட்டைகள்

வலை விரித்து
அச்சரங்கள் மாறி
இம்முறையும்

தனித்திருக்கிறது
உன் அழகு மட்டும்

03.06.2006

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

வெட்டு முகம்

தெருவின் மீது துயர் இறங்கிய
மந்திரப் பொழுது அது

பணக்காரச் சந்தை பள்ளிவாசல் மூலையென
எனதூரின் சனமூட்டம் அடிவானம் வரை தெரியும்
சிலிர்த்த பச்சை வயலில் லயித்துப் போகும் மனது

கடல் மயங்கிய வேளை
கைதான மீன் குஞ்சின் சலசலப்புக் கேட்கும்
பனையான்கள் இவ்விரண்டாய்
கூடைக்குள்ளிருந்து தெறித்துப் பாய்கின்றன

மேகத்தின் கூந்தல் தொட்டு
நேர்த்தியாய் தலைவாரும் காற்றெழுந்து
முகத்தில் விழுந்து இளைப்பாறிப் போகிறது

ஆற்றின் குறுக்கு வெட்டு முகம்
வெளிர் மஞ்சள் வெயிலுக்கு
மருதாணிச் சிகப்பிடவே விழுந்து துடிக்கின்றன
படிக்கல் பாரத்தில் அங்காடிச் சொற்கள்

16.07.2007

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

கசப்பது ஒரு கவர்ச்சி

கசப்பதும் ஒரு இனிப்புத்தான்

பாகை இலை சுண்டி
உண்

வேப்பந்தளிர் பறி
வாயில் இடு
சப்பி உணர் அதன் சுவையை

பொட்டுப்போல் சிலிர்த்து நிற்கும்
திராய் இலை இணுங்கு
பால் ஆணம் காய்ச்சி
வயிறு முட்டப்புசி

உப்புச் சேர்க்காதே
சுவை கெட்டுப் போகும்
பசியாறு

வாழைப் பூவிலும்
ராவுள் இலையிலும்
சிறுகசப்பு உண்டு
வயிறாறப் பசியாறு
புளிவிட்டுக்
கசப்பெடுக்க முயலாதே

கசப்பது ஒரு அழகு
கசப்பது ஒரு வடிவம்
கசப்பது ஒரு கவர்ச்சி

அவளைப்போல்

03.10.1990

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

நிலா நடுதல்

முதல்நரை முடியும்
உனக்கும் எனக்குமான இடைவெளியும்
எரிதுண்டுகளாய் என்மேல் விழுந்தன
குப்புறப் படுத்தெழும் சமயங்கள்
இப்போது பழகிவிட்டன

பிடிமானமற்றுப் போய்
கட்டிலில் கிடத்திய இமையில்
எவ்வாறு நிலா நட முடியும்
எல்லாத் திசைகளிலும் கமழும்
ஏலக்காயின் வாசனை
இரண்டு கிராமங்களையும் நீர்தெளித்து
எழுப்பிச் செல்லும்
கோடை மேகத்தோடு துணைபோகிறது

சிறு பிராயத்தில் நிலத்தில் கவிழ்த்தப்பட்ட
சிரட்டைபோல தூரத்தில் கிடக்கிறேன்
பழஞ்சோற்று நீரில் கண்விழிக்கும் வாப்பாவை
ஆரத் தழுவி
உம்மாவுக்குத் தெரியாமல்

17.07.1996

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

பல்லிப் பா

ஒரு வரியை அல்லது ஒரு வார்த்தையை
பிடுங்கிக் கிழித்தெறிவாய்
அயல்வீட்டுப் பெண்களோடு
ஒப்பிட்டுக் குமைவாய்
பேனாவை முறிப்பாய்

ஆவேசமாய் சிதறுகின்ற
உன் அபத்தச் சொற்களை உருக்கி வார்த்து
என் நண்பர்களின் காதுகளில்
இனிக்க ஊத்துவாய்

ஒரு நொடி நேரம்
படுக்கையில் களைப்புடன் கிடக்கையில்
நெஞ்சக் கூட்டுக்குள் கைவிட்டுத் துழாவுவாய்

தடித்ததொன்று என் நடு முதுகில் உறுத்துகிறது
ஒரு பல்லியைத் துரத்தினேன் என்று
நுரைக்கச் சொல்

12.01.2007

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

தக்காளி மணிகள்

வேப்பம் பழத்தில் ஈர்க்கில் ஏற்றி
முட்டாசி இன்னா தின்னு என்பாய்
குருவிச்சம் பூப்பறித்துத் தருவேன்
'சுள்' என்ற புளி அடித்துக் கண்கூசி நிற்பாய்

பகல் சாயும் நேரம் பசளிப் பற்றைக்குள்
தும்பி பிடித்து நூலில் கட்டி தூக்கில் இட்டால்
உன் கண்கோளை ஓரம்
ஈரம் கசியும்

நீ ஓலைக் குருத்தில் பம்பரம் நெய்து
கையில் திணித்து
ஓடு ஓடு ஓடேன் என்பாய்

நான் புழக்கடை பக்கம் வழியாக ஓடி
கிணற்றடியில் வருவேன்
மலம் கட்டி நான் துடிக்கும் நேரம்
உம்மா உப்புத் திரி வைத்து
ஓட்டம் காட்டுவதும் இப்படித்தான்

உன்னோடு ஒரு நாள் ஒன்றாது போனால்
முட்டை தொலைத்த ஆக்காட்டிபோல
தேடுவாய் பதறுவாய்
அத்தம்
பேசாமல் போ போ என்றால்
கயிறு கட்டி இரத்தம் சுண்டும் விரலின் நிறத்தில்
உன் முகம் மாறும்

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

பப்பாளிக் குழலால்
இரட்டைக் கண் துப்பாக்கி செய்து
கிடுகு வேலியைப் பொத்து நீட்டுவேன்
பேன் பார்த்த உனது உம்மாவைக் கட்டி
கீர் விட்டு அழுவாய்

புட்டிகள் வெட்டிச் சமதரை செய்து
என்றோ தூவினோம்
ஒருவர் ஒருவராய் இருவரும் தக்காளிமணிகள்
அவை மண்ணோட மண்ணான பின்னும்
அங்கொன்றும் இங்கொன்றுமாய் எனக்குள்

உனக்குள்ளுமா
நேற்றொன்று இன்றொன்று

20.07.1986

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

கூனிப் பெத்தா

தூறும் மழையின் வரிகளுக்கிடையே
நனையாமல்
குனிந்தும் நிமிர்ந்தும் வருகுது சத்தம்
லொக் டொப் லொக் டொப் லொக்டொப்

கூனிப் பெத்தா
பாக்குப் புளகுடன் புகையிலை மெல்லுகிறா
சுண்ணாம்பு அடைத்த கேத்தலை இழுக்கிறா
வெற்றிலைப் பகளி
முடிதலும் தெரியாமல்
நிலவு புரளப் புரள
இரவு அதிர அதிர
உரலுக்கும் உலக்கைக்கும் வேலை வைக்கிறா
லொக் டொப் லொக் டொப் லொக் டொப்

செத்தை முழுக்கத் துப்பித் துப்பியே
சிவப்புச் சிவப்பாய்
அங்கும் இங்கும் தேசம்போல
சிலந்தி ஓவியம் பீய்ச்சிய ஒற்றைக்கால் மூலை
திந்தை விலகிய கிரான்பன் பாயோடு
ஓரம் சழிந்த தலையணை ஒன்று
அச்சமே இல்லாத மகிழ்வில்
பெத்தா
மேல மேல ஓங்கிறா துவைக்கிறா
லொக்டொப் லொக்டொப் லொக்டொப்

சாணம் மெழுகிய திண்ணை நடுவில்
பூனை விரசும் பிரம்பு கிடக்குது

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

அசவு தெறித்த கதவை
இழுத்துப் பூட்டிய தைரியம் தெரியுது
முறுக்குமணி கழுத்தில் தொங்க
அல்லுக்குத்தும் பூட்டுக்காப்பும் அடிக்குது வெளிச்சம்
சோமன் உடுத்தி
தைலாப் பொட்டியின் பூட்டுக்குப் பதிலாய்
தாக்கத்தி சொருகி
அழகு பருகும் பெத்தா
கொதுப்பக் கொதுப்ப
தூறும் மழையின் வரிகளிடையே
நனையாமல்
குனிந்தும் நிமிர்ந்தும் வருகுது சத்தம்
லொக் டொப் லொக்டொப் லொக் டொப்

03.04.1985

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

அலையும் சித்திரம்

தாட்சண்யமின்றி படரத் தொடங்குகிறது
வற்றாளைக் கொடி
சுமையை மாற்றிக் கொள்ள இயலாமல் போய்
தோள்களிரண்டும் வலிக்கிறது
சுமக்கப் பழகின பின் ஆனை கேட்டாலும்
தூக்கலாமென்ற மனம் வருமே

நடு முதுகில் வேர்வை கசிகிறது
சரசரத்து ஒதுங்கும் பாம்புகள் போல

பூர்த்தியான சித்திரம் உடம்பென்றால்
ஏன் வளர்கிறதோ
மேசைக் காற்றாடிபோல் சுற்றுகிறது தலை
விரல்கள் தடவி காதலின் நீளமறிதலைவிட
பூச்சரித்த சுவர்கள் ஓவியம் காட்டுதல் மேல்

காலாடிய நடனம் களைப்பாறிய போதுதான்
கண்கள் அறிந்தன
ஓசைகள் மறந்து உலகம்
இன்னும் தூங்கவில்லை என்று

19.09.2007

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

மீன் முள்

தொண்டைக் குழியில்
திசை தெரியாமல் குத்திக் கொண்டிருக்கிறது
மீன் முள்

மூட்டை கட்டிக் கொண்டு ஒதுங்கி விடலாம்
வருத்தப்படுவாயோ என்ற அடைமொழி
வலிக்கிறது.

14.05.2005

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

சவுக்கு நார்

சிகப்புப் பூக்கள் வெளிறி
நிலா தொப்பலாய் நனைந்து
இரட்டையாய்ப் பிரிந்திருக்கும் நீர்ப்பரப்பில் கரைமுட்டி
ஊசி கோர்த்த ஞாபகத் துளைவழி
காற்று விக்கி

தலைமேல் அழுத்துகின்ற சுமை தவிர்க்க
வேலிப்படல் தாவிய கால்கள் ஓடிக் களைத்து
மண்ணை மடித்துக் கொசுவி
மூங்கில் கம்பங்களில் நடந்தபோது
குழி முயல்கள்போல் வேட்டையாடப்பட்டு

மூளிச் சிற்பங்களின் மினுங்கலுக்கப்பாலும்
அந்தரத்தில் நொய்ந்து உயிர் துவண்டு
வலியை உமிழ்ந்து தழும்புகள் மிஞ்சி

இழையும் சவுக்கு நார்
முதுகில் பொருத்திய கோடுகள்
தூரிகை வரைவாய் வெளிருண்டு
ஆடிக்கொண்டிருக்கிறது

முகத்துக்கு நேரே மாட்டப்பட்ட தூக்குக் கயிறும்
வேரில் சில மண்ணும்

27.04.2007

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

மழையின் பிரசங்கம்

பூக்களிலிருந்து உன்வாசம் உணர்கிறேன்
என் கனவு சில நேரங்களில் பலிப்பதுபோல
ஒரு மழை ஓய்ந்த இருளில்
உன் கொலுசொலி கேட்கிறது

நிறை மாதத்திலும்
என்ன அழகாய்த்தான் இருக்கிறாய்
உன் விரல் பற்றி ஆடும் கணையாழி
வானம் பொய்த்துப் போக
பூமிக்கு வெளிர் மஞ்சள் நிலவு

குளிர் நீர் ஊற்றும் மண்குடமாகிறேன்
என் துளைவழி கசியும் சிறு நீர்ப்பருக்கைகளில்
தொட்டு எடு உன் இதழ்களை

இருட்டறையில் அமர்ந்து
உன் ஞாபகங்களில் குதிக்கும்
காற்றையெல்லாம் அவிழ்த்துப் பார்
எதிலும் சிக்குண்ணாத இந்தப் பறவை
எதையோ கத்திப் பாடுவது கேட்கிறதா
அடர்ந்த மழையின் பிரசங்கம்போல

17.07.2006

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

சாலை மரம்

இப்படியாகத்தான்
இமைகளுடைய பிழம்புகளென சொல்வதற்குள்
நீ கண்ணெட்டி நிற்கிறாய்
இரு புறமும் அவசியமென்றிருந்தால்
வேறொரு உருவம் நீ
அடுத்ததாக ஒரு திருப்பம் இடையில் கிடக்கிறது

பழுத்த மெல்லிய உதடசைவுகளில்
கிழித்தெறியப்படுகின்றன என் குறிப்பேடுகள்
விளக்கணைகிறது
சட்டைப் பைகளைப் பத்திரப்படுத்துகிறேன்
போராட்டக்காரர்களின் ஆடுகளம் என் படுக்கை

நீ கொஞ்சம் நிமிர்ந்திருந்தால் என்ன
வெகு நாளான பின்னரும் என் குழந்தைகள்
ஊஞ்சல் கட்டியாடும் ஆசையை விடவில்லை

வேரை மறைத்தாயிற்று
இடறி உன்னில் வீழாதிருக்க
அசுரக் காற்றில் வசப்படுத்தி விடுகிறாய்
தூங்கும் பருவம் கீற்று விலகிய இடங்களில்
உன்னை நட்டது யாரென்று தேடுகிறேன்
என் சாலை மரமே

12.02.2006

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

பித்தம்

தண்ணீரில் நனைந்த சூரியனை
தீந்தையடிக்க அனுப்பினோமா
வானவில்

வெண்பனிப் படுக்கையில் நீரோடுகையில்
சிறுநீர் கழிக்கிறது வானம்

குழம்பித் திரிகின்றன புள்ளினம்
இன்னும் ஒரு கல் விழுந்தால்
தளும்பி விடும் கடல்
கால்கள் இல்லாமல் மேகம் நடக்கிறது
மூச்சு முட்ட அந்தி ஏவுறை பறிய

அந்த மழைக் காட்டிடை விறகுகள் கிடையாது
சுள்ளிகளுமில்லை
பூமித் தலையெங்கும் நரைகள்
வெயில் வெட்டிக் கசிந்த பித்த வெடிப்புகள்
குண்டூசி தைத்துச் சுகமாகின

01.05.2005

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

மண்புடவை

மேலும் எனக்கொரு பயமுண்டு
அவன் உருவத்தில் இவனைக் கண்டு
மரணித்துப் போகிற பிறகு
பிடுங்கி ஆதிப் பெயர் கேட்பார்களோ
என்று

ஊமையாகிக் கத்துகிறோம்
சீறி எழுந்தபோது கால்கள் பின்னின
இலை விழுந்து
முதுகெலும்பு உடைந்தது

முகத்துக்கு நேருள்ள மைய வாடிகளும்
காலுக்குக் கீழுள்ள எரிமலைக் குழம்புகளும்
வெடித்தோய்ந்த பின்னரும்
வாய்சப்பி வாய்சப்பி

சுவர்கள் சூழ்ந்த நமது அறைகளில்
நாட்காட்டிகளுக்குப் பதிலாய்
செருப்புகள் ஆடும்படி தொங்கவிடல் நலமே
உன் வலிப் பிழிறலில் எழுந்திராத சமூகம்
உன் மூச்சிரைப்பில் நீர்ப்பாத்திரமேந்துமென்று
நினைத்தாயா

அந்த விரல் அழுத்தியும் கோபித்து வெடிக்காத
சடலமே நீ
மீளவும் முளைப்பாய் என்றா தோண்டி எறியப்பட்டாய்

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

அன்றிரவு விரட்டியதில் மிச்சம் முடியவில்லை
அவசரத்துக்கென்று உடுத்திக் கொள்ள
மண்
புடவையாகி மசிந்து கிடக்கிறது

02.03.2003

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

சிறகு உதிர்த்த பகல்

சிறு வானம்
சிறு மேகம்
சிறு நிலவு

அந்தியால் சாய்ந்த சூரியன்
ஆகாயத்தில் வெடித்த வெள்ளி

பனையோலைப் பெட்டிக்குள் ஒரு பாலகன்
பசி மறந்த தெரு நாய்
பொல்லூன்ற முடியாத கிழவன்
இருளான பூமி
இன்னும் வேண்டுமா சுதந்திரம்

நரி ஊளையிடும் மயானமாகி
பற்றி எரிகிறது கடல்

கொதிக்கின்ற நிலங்களில்
ஆடு தலையில்லாமல் மேய்கிறது
ஆந்தை கண்ணில்லாமல் அலைகிறது
வௌவால் சிறகில்லாமல் பறக்கிறது

விடியும் வரைதான் நாமிருப்போம்

காலையில் இறகு உதிர்த்த பகல்களில்
நீர் வேண்டி மலிந்துபோன தேடல்களில்
நாம் ஞாபகமிருப்போமா

04.06.2004

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

தூரிகை வர்ணம்

நான் குனிகிறேன்
உன் தோளைப் பற்றாமல் அலை ஒத்தி
தலைக்கு மேலே பட்டம் விட்டு
வீடு திரும்பும் சிறுவனாய் இப்போதும் நான்

வழக்கம் போல
இரத்தம் தீர்ந்து மாலைச் சூரியன்
பாறைப் புறத்தில் பதுங்குகிறது
தலை மட்டும் வெளியெடுத்த நிலா
விடும் தூரிகை ஒளியில்
என் மணல் வீடு மீண்டும்
துலங்கக் காண்கிறேன்

முற்றுமாய் என்
சினேகிதங்களைத் தேடுகின்ற
கடற்கரை வெளிச்சம் மறைகிறது
ஆடுகின்றன பழைய தொட்டிலுக்குள்
நட்சத்திரக் குஞ்சுகள்

17.02.1998

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

ஞாபகக் குகை

பால் தன்மை கூட வலிமையானது
பிரமிப்பிலாழ்த்தும் உலகத்தில்
கொசுக்கள் மொய்த்த படி கிடக்கும்
தேநீர்க் கோப்பையில் ஒட்டிய எச்சம்
திடகாத்திரம் மிக்கது

ஆட்டுக்கால் கொத்துகையில்
சிதறும் எலும்பு மச்சைகளில்
வீரியம் கலந்திருக்கும்
கோர முகத்துடன் நெருங்கும் ஒருவனின்
தலையைப் பிய்த்துக் கொள்ளவும்
தாவும் கைகளில் திடமிருக்கும்

கையசைவைப் புறக்கணித்து
புகை வண்டியில் பயணிக்கும் அவளின் கூந்தலுக்குள்
ஓர் அணு உலையே குடியிருக்கும்
கிளைக் கொன்றாய்ப் பூத்து
ஞாபகக் குகைகளில் தவமிருக்கும் அந்தரங்கங்களை
தொடுதல் என்ற சொல்லே சக்தி அடங்கலானது

07.01.2000

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

படுக்கையிலும் உன் கைகள் விரிந்திருக்கின்றன

பாலில்நெய்த குஞ்சுப்
பறவையே சலித்தா
முதன்முதலில் நீ பதித்த
பனித்துளி விரல் முத்தம்
பின் தொடர்கிறது என்னை

மிகப்பிடித்த காதுகள்
துளிர்த்திருக்கும் 'அழகு'
இன்னொரு பாத்திரம்
அள்ளியெடுக்கும் அளவு
கிண்ணங்களில் நிரப்பப்பட்டிருக்கிறது

சலித்தா உன் கடைசி வசனம்
புன்னகையாகவுமிருக்கலாம்
உன் குடைவெட்டுப் பாவாடை
விசிறும் பருவக் கதகதப்பு
பொறுக்க ஏலாது மகளே

உயிரோடு புதையப் புதைய
சிறிது தூரம் ஓடி ஏமாந்தேன்
படுக்கையிலும் உன் கைகள்
விரிந்திருக்கின்றன

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

நிலைக்கண்ணாடியில் உதடுகள் உரசி
வெளிறிப் பறந்த என் சிட்டுக்குருவியே
காற்று பிடுங்கி எறிந்த குடைபோல்
மரமொன்றில் ஒட்டிக் கொண்டிருக்கிறேன்

மழை பெய்கிறது

10.07.2009

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

வாக்குறுதியளித்த உன் பழைய புன்னகைகள்

கடைவாயில் பாய்கிறது அம்பு
நீ பரிசளித்த முத்தங்கள்
தலைகுனிந்து நிற்கின்றன
ஆயிரம் வார்த்தைகள் ஏறிநின்று
மரக்கிளை பாரம் தாளாமல்
முறிந்து விழுகிறது

பறக்கும்
கருக்கலில் பறவைகள் கவ்விக்கொண்டு
இரத்தம் பரவிய என் மனப்பாடலை
பனிக்கன்றுகள் போல்
முளைத்திருக்கின்றன
நீ பின்னிய இரவுகள்
வாக்குறுதி அளித்த உன்
பழைய புன்னகைகள்

விரலிடுக்கில் மொழி பேசி
உயிரில் தீட்டப்பட்ட பசி
சுளை சுளையாய் உதிர்ந்து
உப்பில் சங்கமிக்கிறது

ஒரேயொரு நிறத்தில்
வார்க்கப்பட்ட நம்மிலிருந்து
பிரிக்காலமென்றா நினைத்தாய்
அதை

07.07.2009

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

அலைந்து வந்த பாம்பில் மிதித்தவள்

குருத்து மணல்
நட்சத்திரங்களின் வெளிச்சத்தில்
தண்டித்துக் கொண்டிருக்கிறது
அவளுடலை

எழுவதும் அமர்வதுமாய்
அதைத் துடைத்தொழிக்கவே
அவசரப்படுகிறாள்
மொய்த்துக் குமையும் குருத்து மணலுடன்
சிப்பிச் சிதில்கள்
விடுபடும் பறவை இறகுகள்

வேறு முகங்களும் முதுகுப் புறங்களும்
பள்ளிக்கு அழைக்கும்
மகிழ்வோடுதான்
கையாளத் தெரிந்தவர்களை
அழைக்கிறாள்

தூதில் அதிர்ந்து கலையும் கூந்தலில்
தூங்கவும் துலாவவும்
மீன்கள் நுழைகின்றன
முகத்தைச் சுழித்து
விழித்திருப்பதை நிராகரிப்பதே
அவள் விருப்பமாய் அமைகிறது

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

உலகில் எவளும்
குருத்துமணல் பரப்பில்
சரிந்ததில்லையா
அலைந்து வந்த பாம்பில்
மிதித்ததில்லையா

11.02.2009

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

நரகத்தில் வெந்து கிடக்கும் கைவிரல்கள்

இங்கேதானிருக்கிறது
கைவிடப்பட்டவளின் வீடு
வரவேற்புக் கொடிகளாக அசையும்
அவள் உலர்தலுக்குப் போட்ட ஆடைகள்
ஒற்றையடிப் பாதைகள் அருகில்
பாசி ஓவியங்கள்
நெடியதொரு கோடையிலும்
நிராதரவாய் விம்மி வெடித்த
குருவீச்சை மரங்கள்
பால்பொங்கி வழிந்த
பற்றைக் காடுகள்
கூர்தீட்டி உற்றுப்பார்க்கின்றன
வெட்டவெட்ட வளர்ந்து
உன் மார்மீது படர்ந்த
என் முடி ஓலை
உருவியெடுத்துப் பேனும் ஈரும் பார்த்த
கைவிரல்கள்
எந்த நரகத்தில்
வெந்து கிடக்கிறதோ

03.04.2009

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

முணுமுணுத்தபடி நீராடும் அவள்

யோசிப்பதுபோல் கொடி
மடிந்து கிடக்கிறது

தன்னை அலங்கரித்துக் கொள்கிறது
நீரின்மேல் விழுந்து காற்று

இருளைக் கூட்டிலிறுத்தி
ஒளித்து விளையாடுகிறது
அவள் நிர்வாணம்

இனியதும் மிகக்கொடியதுமான
குளிர்
கொடிகளைத் தீண்டி
மிகப் பிடித்த
இலைகளை அரிந்து
மூத்திரம் கழித்துவிட்டுப் போகிறது

முணுமுணுத்தபடி நீராடுகிறாள்
அவளின் பணிவற்ற இடையில்
உறங்கிக் கழிகிறது
இரவு

14.06.2009

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

தீ மதுவருந்தும் ஓவியம்

காட்டுத்தீ கண்டு திகைப்புற்றேன்
மீசையை முறுக்கி விட்டவாறு
தரையில் எழுந்து நின்ற பாம்பை
சற்றே அணைத்துப் பார்க்கிறேன்

வீட்டுக் கூரை விளிம்புகள்
நெளிந்து புகைந்து கொண்டிருக்கின்றன
எப்படிச் சாந்தியடையும்
இப்பயங்கரம்

ஒளியின் முலைகளில் பால்அருந்தி
கரங்களை விரிக்கிறது சூரியன்
நிலத்திலிருந்து கூந்தலை விளாசி
தொலைவிலிருக்கும்
என் வசிப்பிடத்தை
துணிபோல் மடிப்பது
தீ மதுவருந்தும்
ஓவியக் காட்சியா

04.07.2009

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

சரியும் முலைகள்மேல் படர்ந்த கூந்தல்

நீ மல்லாந்திருக்கிறாய்
நிறைமாதக் கர்ப்பிணியாக
பெரும்வலி தவித்தடங்கியிருக்கிறது
வெருண்டெழுந்து
உனைத்தேடிய வெட்டரிவாள்கள்
ஓய்ந்திருக்கின்றன

நக்கித் தலையில் அள்ளி வைக்கப்பட்ட
குப்பைகளையெல்லாம் எரித்திருக்கிறாய்
பேருந்து வாசல்களில்
நிற்பதை விடுத்து
உள்ளே உனக்கு ஆசனம் கிடைக்கிறது

வெட்கத்தில் நெளிய விட்ட
பிடிவாதமான உன் கூந்தல்
சரியும் முலைகள்மேல்
படர்கிறது

மற்றெந்த நாளை விடவும்
உன் பாவாடைக் குடைக்குள்
படுத்துறங்குகிறது காற்று
நீ உதிர்க்கவிருக்கும் பூ
தொடக்கமா முடிவா என்றுதான்
தெரியவில்லை

28.05.2009

7

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

தெருவில் உரையாடித் திரிந்த காகங்கள்

அலுப்பாகத்தானிருக்கிறது
மன்னியுங்கள் நண்பர்களே

இமைகள் துவண்ட
என் குழந்தைகளே

நான் ஒரு வண்ணாத்தி செய்தேன்
இன்று
இருக்கையில் இருந்தே
அடைமழையைத் திசை திருப்பினேன்

நீங்கள் நுழைய முடியாத
குகைவழி சென்று
தேனெடுத்து வந்துள்ளேன்

உங்களை முத்தமிட விரும்பிய
நேரங்களை
தெருவில் உரையாடித் திரிந்த
காகங்களிடம் ஒப்படைத்து
ஒரு தந்திரக் கூடை பெற்றேன்

நண்பர்களே
குழந்தைகளே
மன்னியுங்கள்
சிறுபொழுதை நம்பி அதுவும்
ஒரேஒரு ஞாயிற்றுக்கிழமை
மட்டும்

12.07.2009

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

கருமுகிலை விழுங்கிய பறவைகள்

எதிரெதிரே பூனைகள்
துள்ளித் துள்ளி விளையாடுகின்றன
தாமதமாய் வீடு திரும்பிய
தன்கணவனை உதைக்கிறாள்

காற்று விசையில் முகம் உலர்த்தி
பறவைகள்
கருமுகிலை விழுங்கிப் பறக்கின்றன
கரையைக் கடித்துரைக்கிறது கடல்
உலையில் கொட்டிய
அறிமுகமில்லாத மின்னலை
வறுக்கிறது வானம்

முதல் துளியாய்
அரிந்துவிழும் மழையிலும்
பறக்க ஆரம்பிக்கிறேன்
நான்

04.06.2009

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

என்னைச் சாய்த்த உன்பெயர்

தக்கையாக மிதக்கிறேன்
என்னையும் இரவையும்
கம்பீரமாகச் சாய்த்திருக்கிறது
உன்பெயர்

பிழையாகத் தோன்றியிருக்கிறேன் நான்
பல்லிடுக்கில் சூசுமளவு
இமைத்து இமைத்து
உன் விழிவிட்ட ஒளிக்கீறு

நெய்யாகி வழிந்து
மலம் கழிவதுபோல் வலித்து
அருவருப்புத்தோன்றி ஊர்ந்த நிலையில்
ஸ்தம்பிக்கிறது குடல்

மீண்டும் கருண்டு
முறிகின்றன வண்ணச் சிறகுகள்
கண்களில் நீர் இறங்கி
அலையாகி

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

மருதாணியில் சிவந்த நகங்கள்

தன்னந்தனியே அலையும்
நிலா தின்ற முற்றம்
மருதாணியில் சிவந்த
கால் நகங்களில் கிளர்ந்து எழுகிறது
ஒரு பழைய வலி

அடுப்பையும் தீயையும்
வலது கண்ணில் கூசாமல் சொருகி
புதைந்த ஞாபகங்களை எரிக்கவா
தடித்த திரியாகி வருகிறாய்

கீழே வைக்க மனமின்றி
ஒவ்வொரு ரகசியங்களையும்
தாடைக்கடியில்
கட்டித் தொங்கவிட்டுள்ளாய்

கர்வம் அடர்ந்த என்முகத்தை
முழுவானமும் படர்த்தி
படிக்கட்டுகளில்
ஏறி நிற்கிறாய்

துணி உலர்த்தும் கொடியில்
முறுகி ஆடுகிறது
என் ஜன்னல்வழி தெரிவது
உன் 'அது'வா

20.06.2009

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

விருந்தாளிகள் அங்கே காத்திருக்கிறார்கள்

தூண்டில் முள்ளில் உறங்குகிறது இரை
இந்நேரம் கிளம்பியிருக்க வேண்டும்
இவ் இரைக்குரிய மீன்

பதிலற்ற அற்ப எண்ணங்களுடன்
உட்கார்ந்து இருமுகிறான் மீன்பிடிகாரன்

இறக்கமட்டுமே தெரிந்தவை மீன்கள்
நெளிந்து விளையாடி வருகின்றன
கோடுகள் கிழித்துப் படங்கள் வரைந்து
வருகையை நிறுத்த முடியுமா என்ன

வெள்ளமும் நுரையுமாய் சிலிர்க்கச் சிலிர்க்க
துடிக்கத் துடிக்க ஒரு மீனைப்
பிடித்துப் போடுகிறான்

கழுத்து வேறாகி வால்துண்டும் பிரிந்து
நடுத்துண்டு கிடந்து பொரிகிறது

வாத்தியங்களும் பாடல்களும்
ஒலிக்க ஒலிக்க
விருந்தாளிகள் அங்கே காத்திருக்கிறார்கள்

01.06.2009

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

அலையும் பட்டுக்கடல்

மழையில் என்னை நீ
விட்டுவிட்டுப் போனதாலோ
என்னவோ
மனம் எப்போதும்
தும்மிக் கொண்டிருக்கிறது

காற்றெழுந்தால் அலையும்
பட்டுக்கடல் ஓசை
செவிகளில்
எரிந்துகொண்டு நுழைகிறது

உரையாடத் துவங்குகின்ற
நேரங்களிலெல்லாம்
மேய்ந்து கொண்டிருந்த
உன் விரல்கள்
தரம் பிரித்தலையும்
கூடவே செய்தன

உயிருள்ள பாவையாகி
மரக்குதிரையில் உட்கார்ந்திருக்கிறாய்

நினைக்கிறாய்
இம்முறையும் நான்
பந்தயம் பிடிப்பேன் என்றா

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

பூவின் மீது ஏறிவந்த வெறிக்குதிரை

விருந்துக்கழைத்தேன் உன்னை
சந்தேகம் எப்போதும்
புரளாத பக்கங்களிலிருந்து
உரச நின்று சிரிக்கும்
ஒரு தீக்குச்சி நீ

நானும் பார்த்திருக்கிறேன்
எத்தனை சுற்றுலா சென்றிருக்கிறேன்
நறுக்கி விடாத உறவுகளை
அந்த வெறிக்குதிரை
ஒரு பூவின் மீது ஏறி வந்தா
தகர்க்க வேண்டும்

ஒரு மரத்தில் இலையிலிருந்தா
பெய்ய வேண்டும்
துவக்கமும் உரையாடலும் ஒன்றாகி
ஒரு கோடு கிழித்தபின்
துக்கமென்ன
பல்லிப் பீயா
கிள்ளி எறிய

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

பேன் ஈரு இருப்பதாய் சுமாரான எதிர்பார்ப்பு

நீ தனியே வானில் பறக்கும் புறா
புணர்ந்த களைப்பில்
சிரிப்பை வரவேற்க
ஒருவரியில் கவிதை பாடுகிறாய்

உன் சிறகுகளிலிருந்து வியர்த்து
நிலத்தில் விழுந்த திரவம்
' நல்ல ருசி ' என்பதுபோல்
நாவு தட்டுகிறாய்

நீவி நேர் செய்யும்
உன் கொண்டைப்பரப்பில்
பேன் ஈரு இருப்பதாய்
சுமாரான எதிர்பார்ப்பு எனக்குள்

என் முற்றத்தின் முன்னே வந்தமர்கிறாய்
ஓர் அதிகாலை மட்டுமே
என் கண்களுக்குப் புலப்பட்டது
வட்டமடித்து மேலேறும்
நீ
ரொம்ப அழகாக்கும்

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

இதற்குமுன் பார்த்ததே இல்லைநான்

இதற்குமுன் பார்த்ததே இல்லைநான்
இதுவே கடைசியும் முதலுமாக இருக்கட்டும்
இதோ கிடக்கிறது ஒருகயிறு
உன் கூந்தலை அள்ளி முடிந்துகொள்
கடலே

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

கடலில் சுழி ஓடும் நம்சந்திப்பு

கேள்விகள் மீதமிருக்க
நம்சந்திப்பு வெதுவெதுப்பான
பார்வைகளை அதட்டியபடி
முழம்முழமாய் வளர்கிறது
நின்ற நிலையில் உயிர் பிரிவதென்றால்
பச்சைத் தண்ணீரும் பருகாமல்
எப்படி

தனிமைத் துயரம் நீ சொல்லவும்
சலிப்புற்றேன்
புழுவை விழுங்கும் அவதியில்
தூண்டிலையும் உள்ளே விட்டாய்
ஓடும் நீரில் வீசி எறிந்துவிட்டு
அவனுக்கு 'அவநம்பிக்கை'
என்று பெயர் வைத்தாய்

நம்சந்திப்பும் உறவும்
ஆழ மூச்சிழுத்து
கடலில் சுழிஓடுகிறது
ஓர்உதவிக்குக் கைமாறாக
அவனைக் கூப்பிடட்டுமா

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

காகங்களுமில்லை
கறையான்களுமில்லை

நழுவியோடும் போதெல்லாம் நீ
வழிமறித்து விடுகிறாய்

அலையும் கடலும் குறுக்கே
வெளிகளற்ற நிலங்களும்
உன்னோடு நின்றே
என்னையும் தடுக்கின்றன

அண்ணார்ந்து பார்க்கிறேன்
காகங்களுமில்லை
செத்தையைத் தட்டுகிறேன்
கறையான்களையும் காணவில்லை

உன் மதர்த்த முலைகள் இரண்டிலும்
அவை குடியேறி விட்டனவா
தெரியவில்லை

நீயும் பிறவும்
நினைவூட்டிப் பயமுறுத்தலாம்
என்னைக் கைதுசெய்ய அவர்கள்
இறங்கி வருவதற்குள்

என் சார்பாக நானே
ஆஜராகப் போகிறேன்

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

நாம் நினைப்பதுபோல

நாம் நினைப்பதுபோல மெதுமையாக
பனிபோல
இருப்பதில்லை எதுவும்
ஒரு மிதிவெடி போல
ஓவியனின் தூரிகை மட்டுமல்ல
பறவைகள்
மிலாறுக் கூட்டில் குஞ்சுபொரிப்பதும்

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

பின்னிணைப்பு

மறுக்கிறது	=	ஒளிக்கிறது
காந்துகின்ற	=	எரிகின்ற
வம்மி	=	ஒரு மரம்
இரணம்	=	உணவு
சளுக்கிறது	=	விழுகிறது
மசண்டை	=	மாலைவேளை
ஆலை	=	ஆலமரம்
பனிமூசை	=	பனிவாடை
தத்திதத்தியாய்	=	கூட்டம் கூட்டமாய்
கொப்பறா	=	தோணியின் பெயர்
குதப்புறம்	=	பின்புறம்
கொச்சிக்காய்	=	மிளகாய்
எண்ணெய் ஊற்றலாம்	=	எண்ணெய் தயாரிக்கலாம்
மொழிவரை புதைகிறது	=	மூட்டுவரை புதைகிறது
சோப்புக்கட்டி	=	சவர்க்காரக் கட்டி
குடிலாகி	=	குடிசையாகி
பனையான்கள்	=	நன்னீர் மீனினம்
அத்தம்	=	கோபம்
செத்தை	=	கிடுகாலான சுவர்
மிதியடி	=	செருப்பு

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

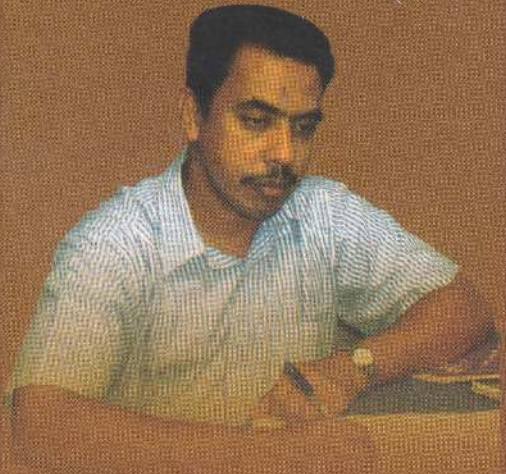

நபீலுடைய வெள்ளை மனம் எங்கோவெல்லாம் சென்று இதிலுள்ள மழைகளைப் பெய்திருக்கிறது. எல்லாக் கவிதைகளிலும் நபீல் நம்மைத் தூக்கிப் போட்டு பிரமிப்பை ஏற்படுத்தாது விட்டாலும், நபீல் கவிதை என்ற பெயரால் நொடிப்போடவில்லை. ஒவ்வொரு கவிதையிலும் அரைவாசிப் பாகத்திலாவது கவித்துவம் பொங்கித் தெரிகின்ற நபீலுடைய கவிதைகள் குறைந்தது ஒவ்வொரு மிளகு மாதிரியாவது "ஆகி" வந்திருக்கிறது. வாசித்து முடித்ததும்; கடித்தால் உறைப்பும் காரமுமாக இருக்கின்ற மிளகுகளைப்போல வாழுகின்றன. இந்த மிளகுத் தகுதியாவது ஒரு கவிதைக்கு இருந்தாலே போதும். எங்காவது ஓர் உப்புக் கல்லைக் கடனாக வாங்கியாவது ஒருவன் கவிதையை ரசித்து விடலாம். இந்தத் தன்மைகூட இல்லாமல் சவம் போல கடதாசிகளில் கிடப்பனவல்ல கவிதைகள்.

- சோலைக்கிளி

உயிர்மை
பதிப்பகம்

978-93-80072-85-2
9789380072852

32836005
200.00

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org